8 oldal 8 oldal 8 oldal 8 oldal 8 oldal 8 oldal 8 oldal

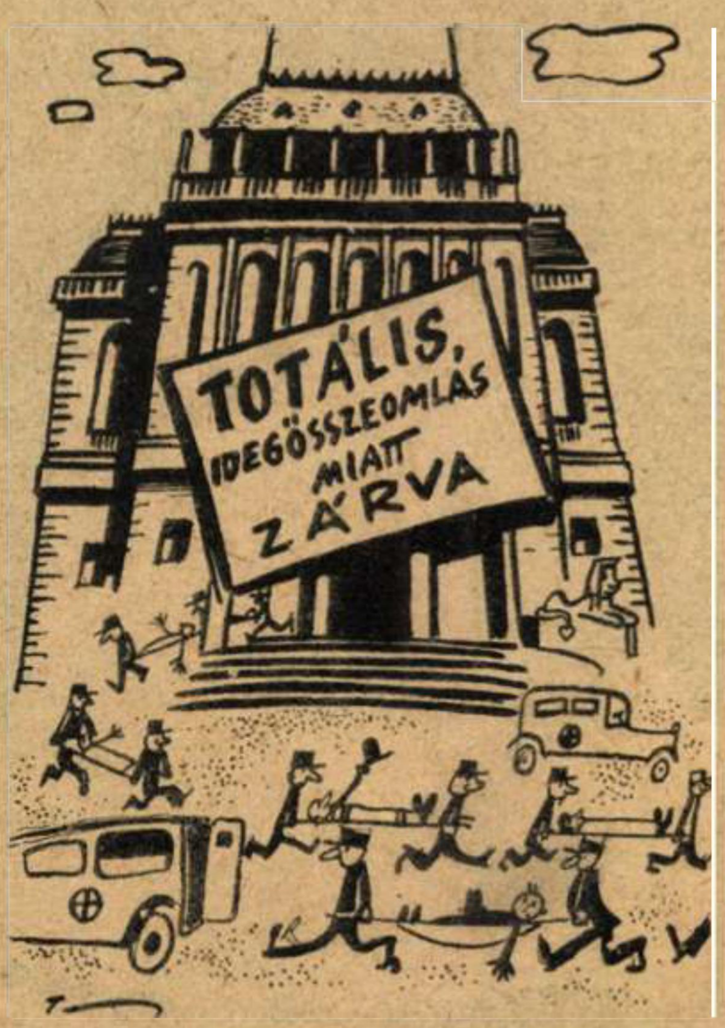
Ludas Matyi

IV. évfolyam. 10. szám 1948 március 10

— Mit keres ez a Truman itt a budapesti Sztálin-téren?
— Hallotta, hogy a verebek is azt csiripelik, hogy megbukik az elnökválasztáson...

Az Operaház Klemperer után

Szívből fakadó részvét

Malcsák Benő feldúltan állít be a kávéházba.

— Rettenetes, micsoda tragédiák érik az embert — mondja. — Ez a szegény Halupka Ödön máról-holnapra elvesztette az emlékezőtehetségét.

— Szomorú — bólogatnak az asztaltársai. — De miért sujtja ez úgy le magát?

— Tartozik nekem 200 forinttal és nincs róla írásom.

Bán: Ki kopog?
Kéthly: A kalapácsos ember.
Bán: És miért?
Bebrics: Lekopogja, hogy maguk elmennek.

70 fillér

Zárkózott lélek

— Miért nem mégy ki játszani a térre a kis barátaiddal, Palika?

— Mert nekem csak egy barátom van és azt is utálom!

Kölcsön és vidéke

Az állandó pénzzavarairól és kölcsönkéréseiről híres komikus színész szemtelenségéről már legendák keringenek. Nemrégiben — így mesélik — kölcsön kért az operettszínpad neves bonvivánjától tíz forintot, természetesen azzal, hogy otthonfelejtette a pénztárcáját, másnap feltétlen megadja, kár az ilyen semmiségre szót fecsérelni. Komikusunk a tíz forintot meg is kapta, de mondanunk se kell, hogy a jólelkű bonvivánazt többé nem látta viszont, mert valahányszor visszakérte a pénzt, a válasz mindannyiszor az volt, hogy majd másnap és ennyiben maradt a dolog.

A bonviván végül is megúnta a dolgot.

— Tudod mit — mondta dühösen barátunknak, — miután ezt a pénzt többé én viszont nem látom, hát inkább neked ajándékozom!

— Azt már nem! — tiltakozott a komikusok gyöngye. — Ebbe nem megyek bele! Ezt a tíz forintot egyszer megkapod. Ha mindenáron ajándékozni akarsz, akkor adj egy másik tizest . . .!

*

Még voltak komikusunk ismerősei között néhányan, akiket eddig nem pumpolt meg. Azt beszélik, hogy az egyik ilyen „érintetlen" ismerősének a napokban így köszönt:

— Alászolgája kedves X úr, köszönöm, hogy volt szíves tíz forintot kölcsönadni!

A megszólított meghökkent.

— Azt hiszem, összetéveszt valakivel! Én magának nem adtam kölcsön soha tíz forintot . . .!

— Tudom, nem kaptam én soha öntől tíz froncsit!

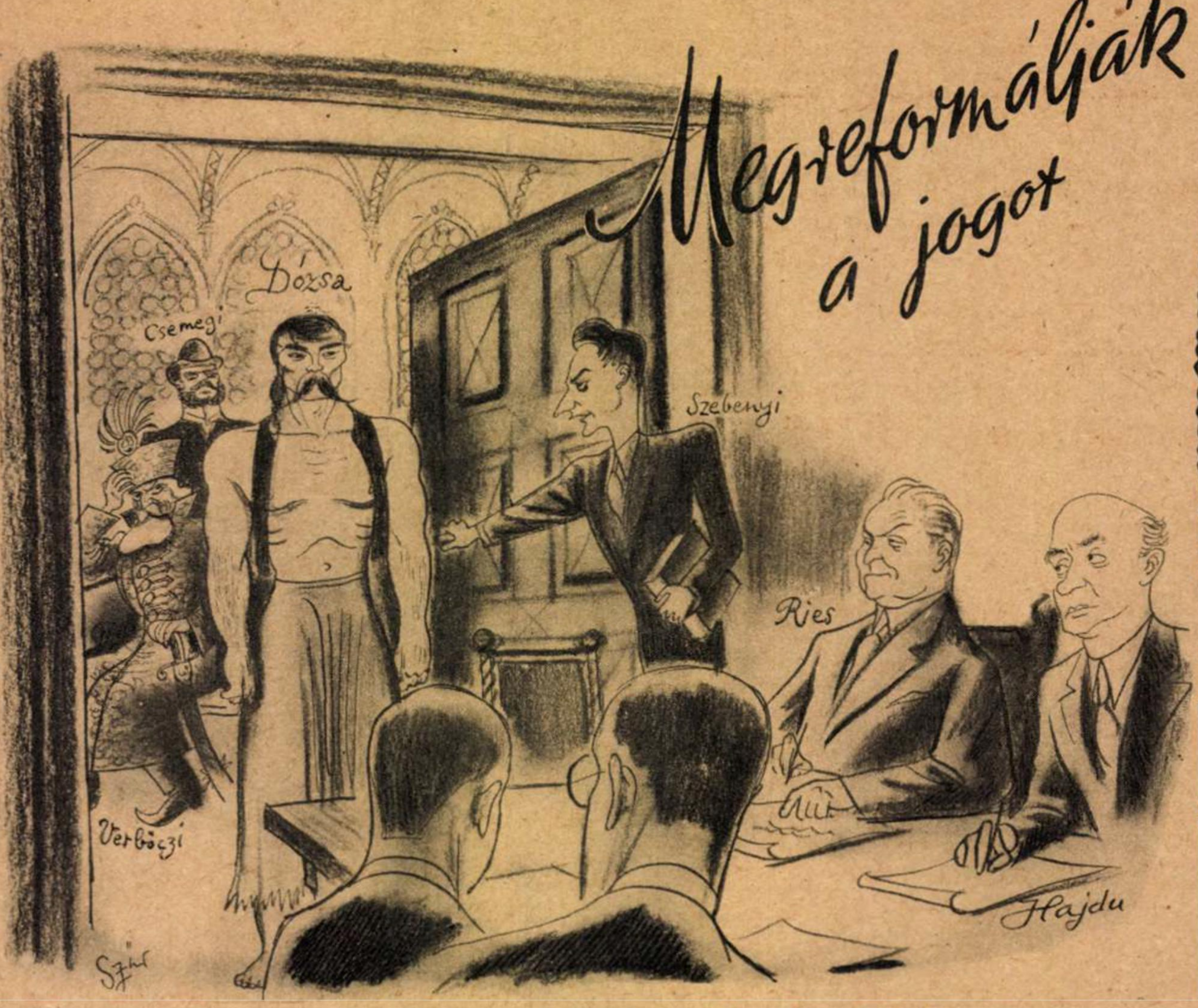
— Hát akkor miért köszöni?

— Mert fogok kapni és én egy jónevelésű ember vagyok, aki előre köszön.

Előzékeny mindenes

— Nagyságos uram, telefonon keresik!

— Werbőczy és Csemegi urak távozhatnak, Dózsa elvtárs jöjjön be!

Mai gyerek

Számtanórán azt mondja a tanító:

— Jancsika idefigyelj. Ha egy mázsa fa 35 forint és neked 175 forintod van, hány mázsa fát fog érte a fakereskedő szállítani?

— Körülbelül négy és fél mázsát.

— Ez nem helyes.

— Tényleg nem helyes tanító úr kérem, de ez már így van.

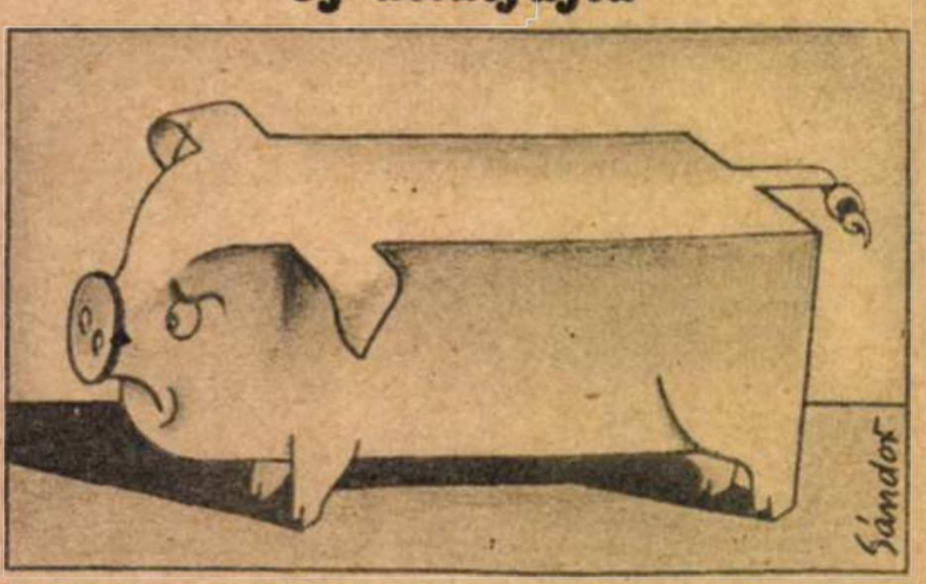
Nagy különbség

— Belügyminiszter úr, be akarja tiltani ezt az amerikai dzsungelfilmet?

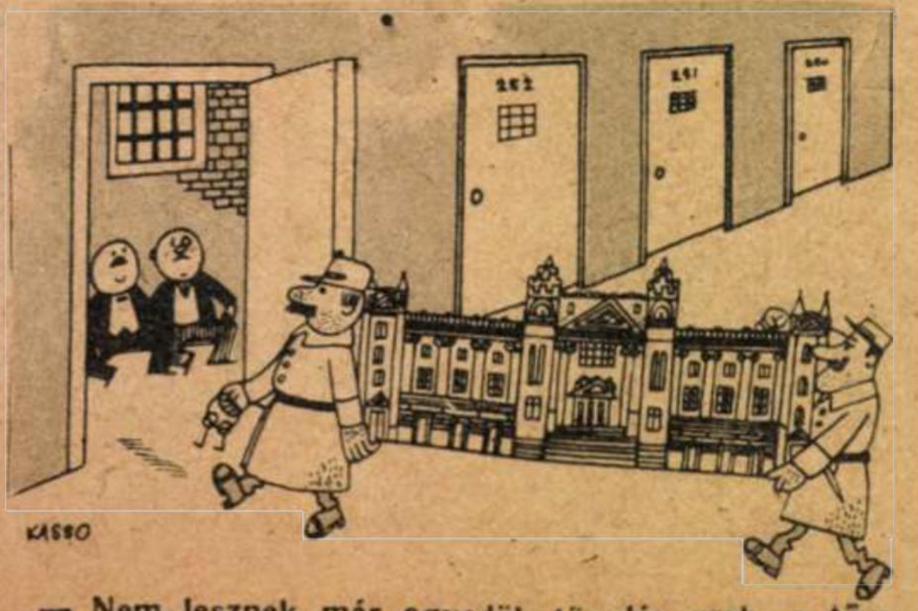
— Dehogy kérem. Én ezt az amerikai filmdzsungelt akarom betiltani.

Új állatfajta

Sus pultalatticus, amely eredetileg rendes disznó volt, de a hosszú pultalatti tartózkodástól ilyen formát kapott.

Bezárják a tőzsdét

— Nem lesznek már egyedül, tőzsdés urak, a tőzsdét is bezárták!

Erkölcsös vicc

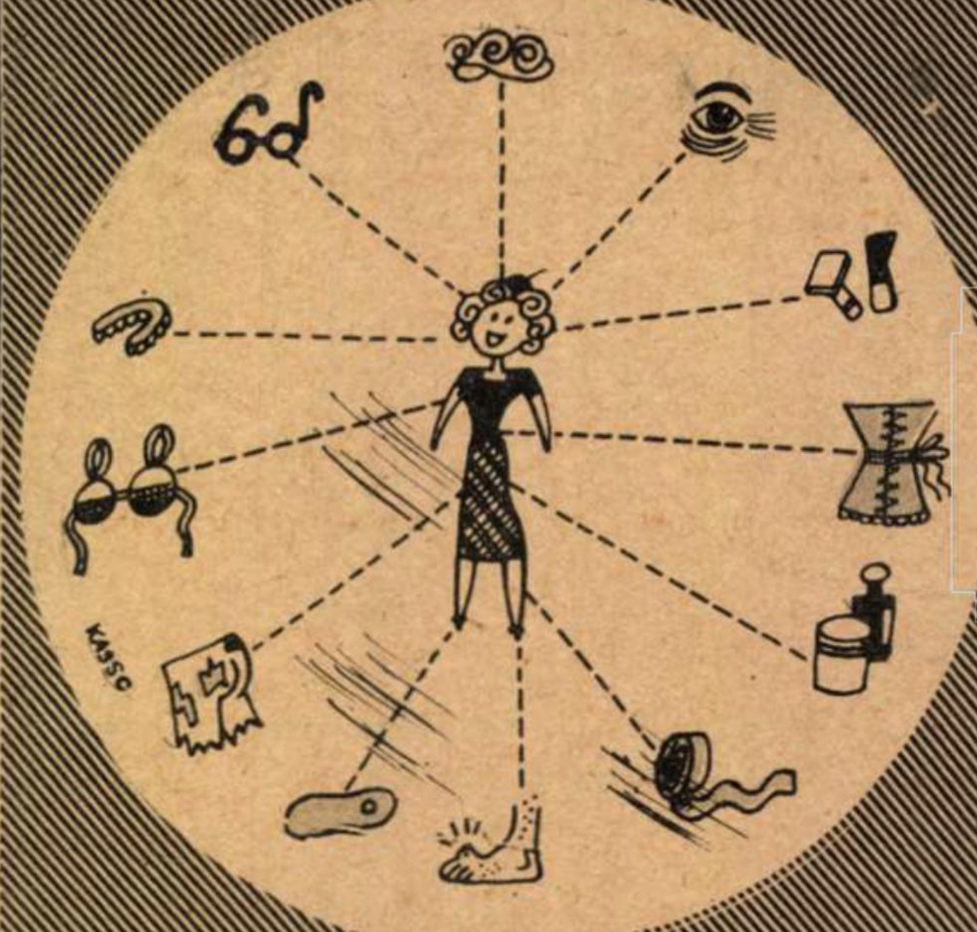
Veplacsek megismerkedik egy nővel és felviszi a lakására.

— Viselkedjék úriember módjára, — inti őt a hölgy, — mert én tisztességes nő vagyok.

— Hát akkor miért jött fel? — csodálkozik Veplacsek.

— Micsoda kérdés, — lepődik meg a hölgy, — hiszen ebből élek.

Hogyan látja a barátnő a barátnőjét

Bölcsföldi nyomában

— Nem tetszett látni Bölcsföldi elvtársamat?

— Dehogynem. Épp most ment el. Ha jól kilép, még utoléri.

Züllött kis bagoly

— Nézd ezt a züllött Uhut. Állandóan nappalozik és az éjszakákat átalussza.

Taszajtó Nagy Gergely
esete a panamistával

— Minek örülsz már megint, te Gergely?

— Már hogy a fenébe ne örülnék, amikor elvesztettem egy fogadást.

— Oszt annak örülsz?

— Annak hát. Mer az úgy vót tudod, hogy rizst akartunk termelni, már elő is készítettünk mindent, dehát ahhoz vízjog is kell, a fene rágja ki. No, megyünk be a várcsba a Suvasztó Peczekkel a vízjog irányába. Éppen előttünk ment be a hivatalba a nyolcvanholdas Pupák Tóni, aki akkora fasiszta vót negyvennégybe, hogy csak úgy füstölt. No, mondok, ezt mán meghallgatjuk, hogy mit trafikál odabe a Pupák Tóni s nyomom a fülem a kulcslyukra. Hát hallom, hogy aszongya odabent éppen a Pupák Tóni, hogy egy ezrest rászánnék arra a vízjogra hallja, csak ne a Taszajtóék kapják meg. Aszongya a tisztviselő, hogy ű nem fogad el megvesztegetést, sokkal büszkébb ember. A Pupák erre rakja el a pénzt. Várjon csak, aszongya a tisztviselő, ne siessen már úgy, Pupák úr, pénzt nem fogadok el, ismerhet, hanem tudja mit, fogadjunk ezer forintba, hogy megkapja azt a vízjogot, fogadni szabad, a sose vót tilos. No, e tetszett a Pupáknak, sportember vót az, világéletibe, szeretett fogadni, lekezeltek s ment. Aztán mi kerültünk sorra a Suvasztóval. No mondtam, ahogy bementünk, akar fogadni? Hogyne akarnék, örvendezett az ipse. No mondtam, akkor fogadjunk egy forintba, hogy nem mi kapjuk meg a vízjogot, hanem a Pupák Tóni s magát úgy kivágják innét hónap, hogy csak úgy porzik. Erre nyelt egyet az ipse s aszonta búsan, hogy egye fene Taszajtó úr, nem bánom, de két forintba fogadjunk, hogy legalább egy fröccsöt ihassak . . .

Öröm Angyalföldön

— Ez aztán a gyors munka! Tegnap délután ötkor raboltam ki a bankot és már hat órakor elfogták a tettest.

Gádor Béla: Humoros előadás

Az eset, minden egyes alkalommal a következőképpen történik.

Megjelenik nálam egy feltűnően csúnya, de biztos fellépésű hölgy, elém omlik, térdeimet átkarolja és a következőket mondja:

— *Drága Mester! Végre, hogy személyesen is megismerhettem önt Valóban maga az? (Megtapogat.) Írásain keresztül már régen imádom, rajongok és megdöglök magáért. Férjem többízben el akart*

válni tőlem e miatt. Ha csak a nevét látom valahol, már görcsöket kapok a röhögéstől. Arról van szó, hogy a XIII. kerületi Lábápolók Egyesületének kultúrcsoportja műsoros estét tart, amelynek ön lesz a fénypontja, vezérlő csillaga. Egy előadást kellene tartania: „Én és a lábápolás“ címmel. Ugye megteszi?

— Hát nézze, drága hölgyem, én nem szívesen szerepelek nyilvánosság előtt és...

A hölgy lehanyatlik, halotti sápadt lesz.

— *Ne öljön meg. Ha ön nem jön el, nem lesz műsoros est, nem lesz kultura és nem lesz lábápolás e hazában. Sőt, külpolitikai bonyodalmaktól is kell tartanunk . . . Ugye, hogy eljön? Este pontban hétkor kezdődik az előadás, Kutyapecér-utca 8.*

Háromszor megcsókolja a térdemet és távozik.

A jelzett időben taxival megjelenek a jelzett helyen és a következő meglepetések fogadnak: 1. A Kutyapecér-utca 8. sz. házban a Lábápolók Egyesülete nem tart mulatságot. 2. A XIII. kerületben a lábápolóknak nincs is egyesülete. 3. A Kutyapecér-utcában nincs 8. számú ház.

Félórai szaladgálás után végre találok egy házat, ahol elismerik, hogy ott valamilyen Lábápolók valamiféle mulatságot készülnek tartani. Felmegyek az emeletre, a terem már zsúfolásig telve van lábápolókkal, végre találok egy izzadt fiatalembert, akivel közölhetem az örömteljes tényt, hogy én vagyok én, akit ők várnak. A fiatalember végigmér, majd közli velem, hogy nem tud semmiféle humoros előadásról, de ha mindenáron produkálni akarom magam, felmehetek a pódiumra, csak ne tartson soká. Mire sorra kerülök, már többen határozott undorral néznek rám, meglöknek, rálépnek a

tyúkszememre. (Lábápolók Egyesülete!) De most már nem hagyom magam, a fene egye meg. Ha már eljöttem a Kutyapecér-utcába, megtartom a humoros előadásomat, ha beledöglenek is. Amikor kilépek a közönség elé, udvarias közöny fogad. Haha, gondolom magamban diadalmasan, fogtok ti még öklendezve röhögni kidülledt szemmel és szederjes arccal, ti dögök, ha meghalljátok az én csodálatos vicceimet. Elmondom az első viccet, — néma csönd. Elpukkantom a tizediket, — ugyanaz. A férfiak beszélgetnek to-

vább, a nők kötnek, a gyerekek ott ülnek a pódium szélén, unatkozva bámulnak rám és piszkálják az orrukat. Két ember veri össze a tenyerét, amikor lekotródom a pódiumról.

Kifelé menet megpillantok egy hölgyet. Valahogyan emlékeztet arra a hölgyrajongómra, aki az előadásra felkért, csakhogy sokkal magasabb, sudár derekú, villogó szemű nő. Köszönök neki, nem fogadja, most már biztos ő az. Hozzám lép, kétszer a vállamra csap és dörgő hangon így szól: *Nem baj, fiatalember, megbuktak már nálunk magánál sokkal szellemesebb emberek is.*

Amikor kilépek a huzatos, sötét Kutyapecér-utcára, észreveszem, hogy hiányzik a sálam és a félkesztyűm. Mindegy, minden mindegy. Még nem tudom, felakasztom-e magam vagy inkább a Dunának megyek. Csak egy biztos: hogy soha többé ebben a büdös életben humoros előadást nem tartok.

Horthy résztvett egy amerikai tiszt esküvőjén

L. M.: Gratulálok Colonel.
Colonel: A házasságomhoz?
L. M.: Noná, a vendégeihez!

Óriási szenzáció! Gyilkolt a totovégzet!

Tiltott műtétet hajtott végre a totogyőztes!

Egy tizenegyes találat rendőrkézre juttatta Blekk Vincét a bestiális totojátékost. Shulteisz Artur, kispesti farmer a napokban jelentkezett a rendőrségen és bejelentette, hogy a lapokban olvasta a totonyertesek névsorában Blekk Vince nevét és onnan felismerte, hogy valahonnan ismerős neki a név, csak nem tud rájönni, honnan.

A rendőrség azonnal nyomozást indított és kiderült, hogy Blekk Vince tényleg azonos azzal a Blekk Vincével, akire Shulteisz nem emlékszik. A további nyomozás megdöbbentő eredményeket hozott. Blekk Vince hat évvel ezelőtt Balatonaligán a járdán biciklizett és ezért a rendőr felírta, jogerősen jelentős pénzbüntetésre ítélte, amit Blekk kitöltött és júliusban szabadult.

A rendőrség most a kihágási eljárás újrafelvételét kérte, mert arra gyanakodnak, hogy aki a járdán biciklizik, az nem ismer gátlásokat és tiltott műtétekre is képes. Esetleg kéjgyilkosságról is szó lehet, főleg egy jó szalagcím kedvéért, most nagyon megy az ilyesmi.

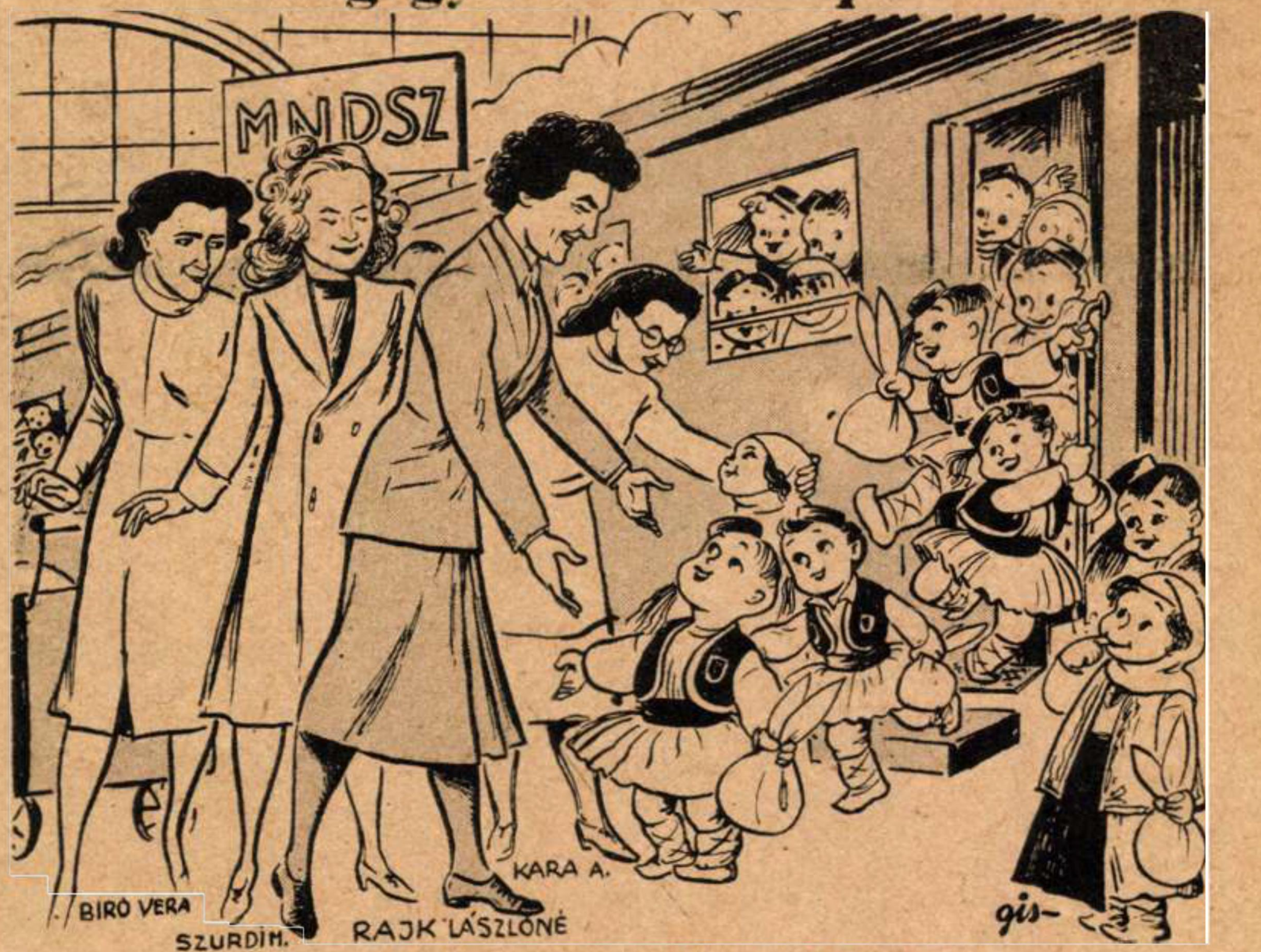
Blekk Vincét, a tizenegytalálatost mindenesetre háziőrizetben tartják, míg statáriális bíróság elé nem kerül.

A hirhedt totógyőztes végzete beteljesedett . . . !

(Következő számunkban a jövőheti totógyőztes meggyilkolja apját!)

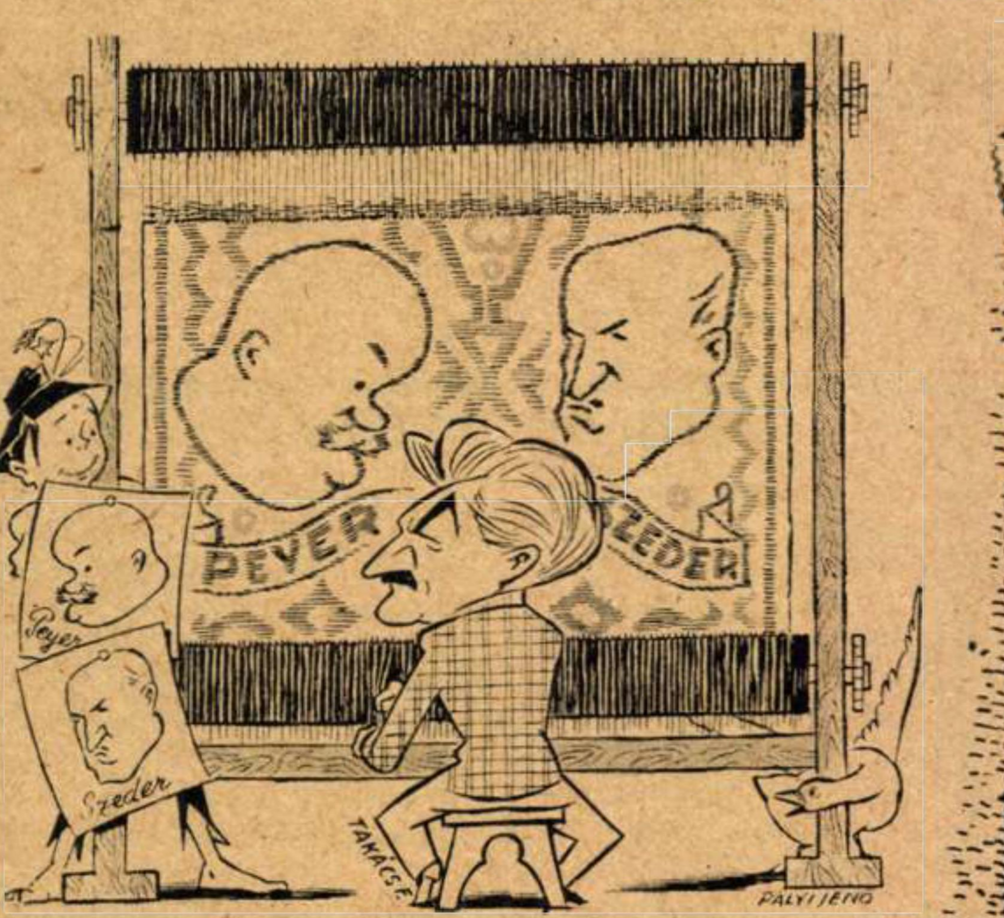
k. f.

Görög gyerekek Budapesten

— Megjöttetek kisfiúk? Elhoztátok a görög királyt is?
— Miért hoztuk volna el?
— Mert az utóbbi időben ő is nagyon kis fiú lett....

Takács állam itkár úr tovább szövi...

— Mit sző Takács úr?
— A mintaképeimet.

Kórházi viccek

1.

Apolónő: Elment az ágyesze? Kidobálta az ágyból a matracokat és most a puszta deszkán fekszik?
Beteg: Igen kérem, de a deszka puhafa.

2.

Orvos: Miért nem ette meg a sárga-répa főzeléket? Hiszen tele van kalóriával!

Páciens: Könyörgöm alásan, nem kaphatnám külön a sárga-répát és külön a kalóriát?

Orvos: Nem szereti a sárga-répát?

Páciens: Dehogy, kérem, a kozmás kalóriát nem szeretem.

Álorvosok előnyben

— *Mondja, nem tudna nekem egy jó álorvost ajánlani?*
— *Miért álorvost?*
— *Úgy állonvágtak az éjszaka, hogy feltétlenül specialistára van szükségem.*

A kis szinésznőről

mindenki tudja, hogy nem ette kanállal a tudományt. A multkoriban a társaságban éppen a mitológiáról volt szó.

— Nagyon érdekes — mondotta egy művészettörténész, ahogy az ókori művészek az alvilágot elképzelték.

— Alvilág!? — kiáltott fel csodálkozva a kis színésznő. — Hát már akkor is léteztek gengszterek?

Szójáték, de igaz

— Mi volt Churchill célja Csehszlovákiában?
— Puccs.
— És mi lett belőle?
— Fuccs.

Nem is komplikált

— Hányas cipőt hord, Kucsera úr?
— Mikor milyent, 44-est, 36-ost, 38-ast...
— Hát az hogy lehet?
— Árukihordó vagyok egy cipőgyárban.

Emigráns gyülés New-Yorkban

Milotay: Én mindig a Függetlenségért és a Magyarságért harcoltam!

Ez aztán, a gavallér..!

A nagyságos asszony épp a konyhában főz, amikor becsenget egy koldus. A nagyságos asszony ad egy pár fillért, mire a koldus megszólal:

— Kaphatnék egy kis kenyeret is?

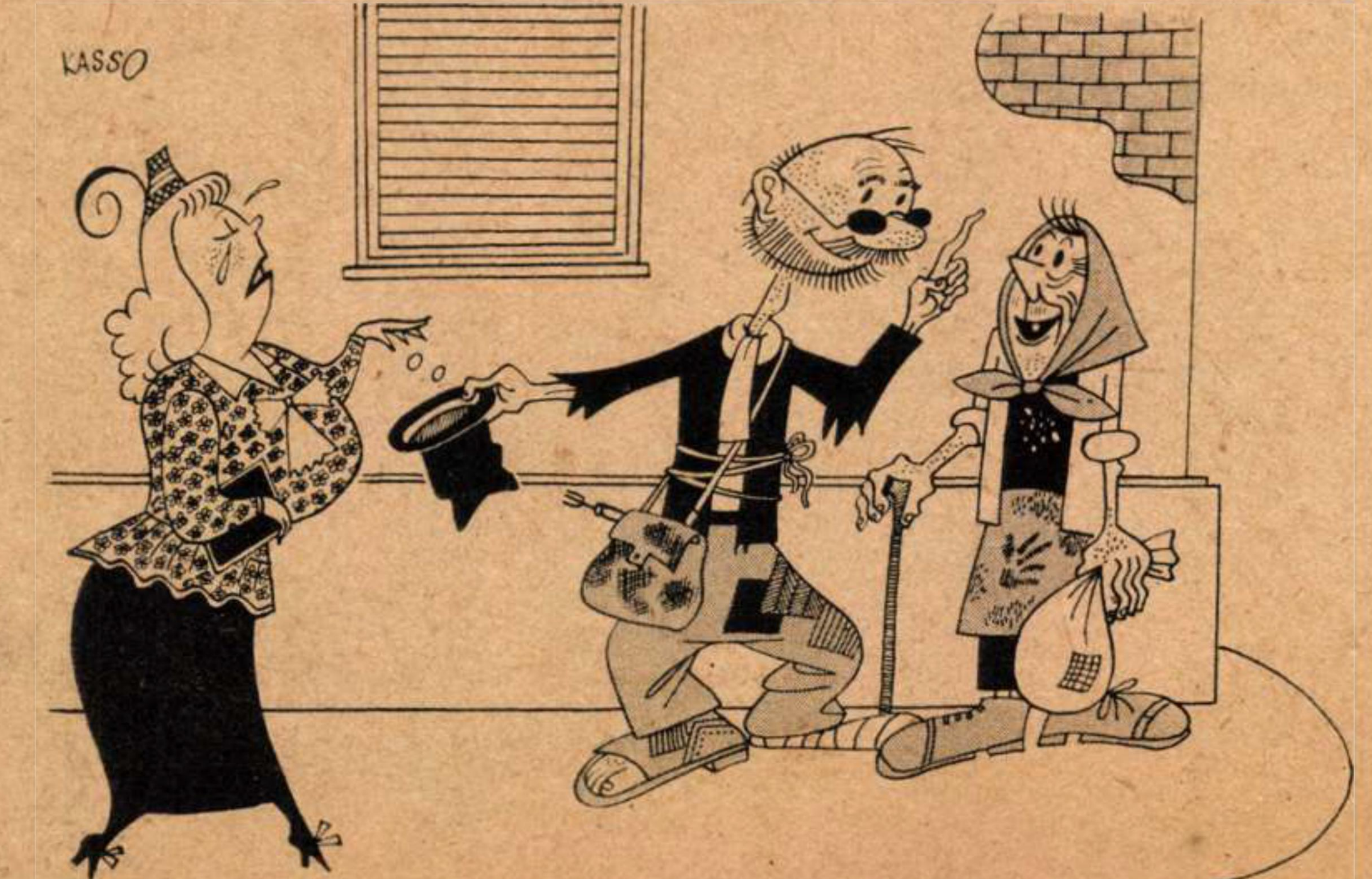
Kap egy kis kenyeret.

— Drága nagyságos asszony, ha még egy kis húst is kaphatnék...

Megkapja a húst is.

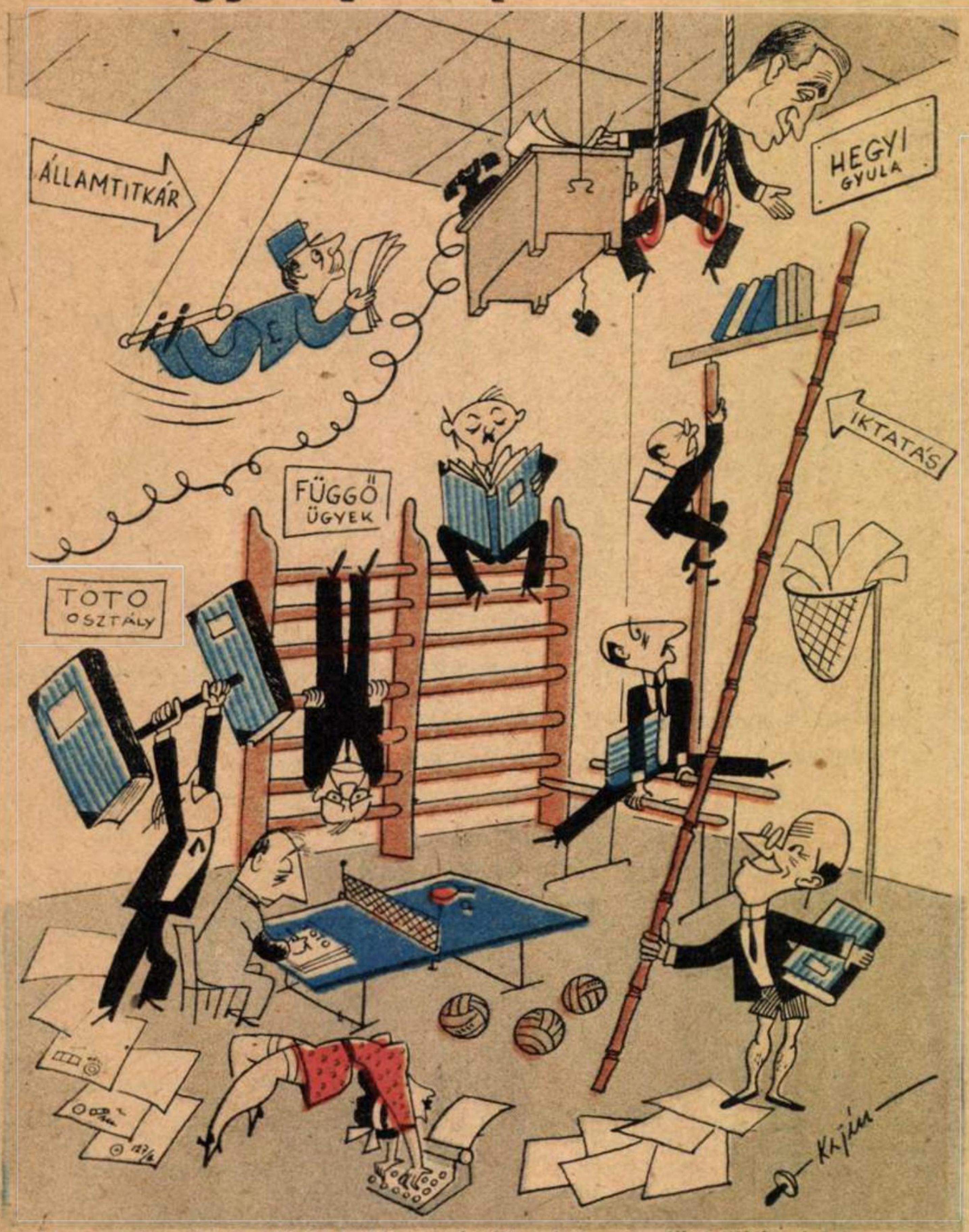
— Nagyon köszönöm, — mondja a koldus, — de ha lehet a húshoz egy kis savanyút is, inkább megfizetném.

Míre gyüjt egy társbérlő?

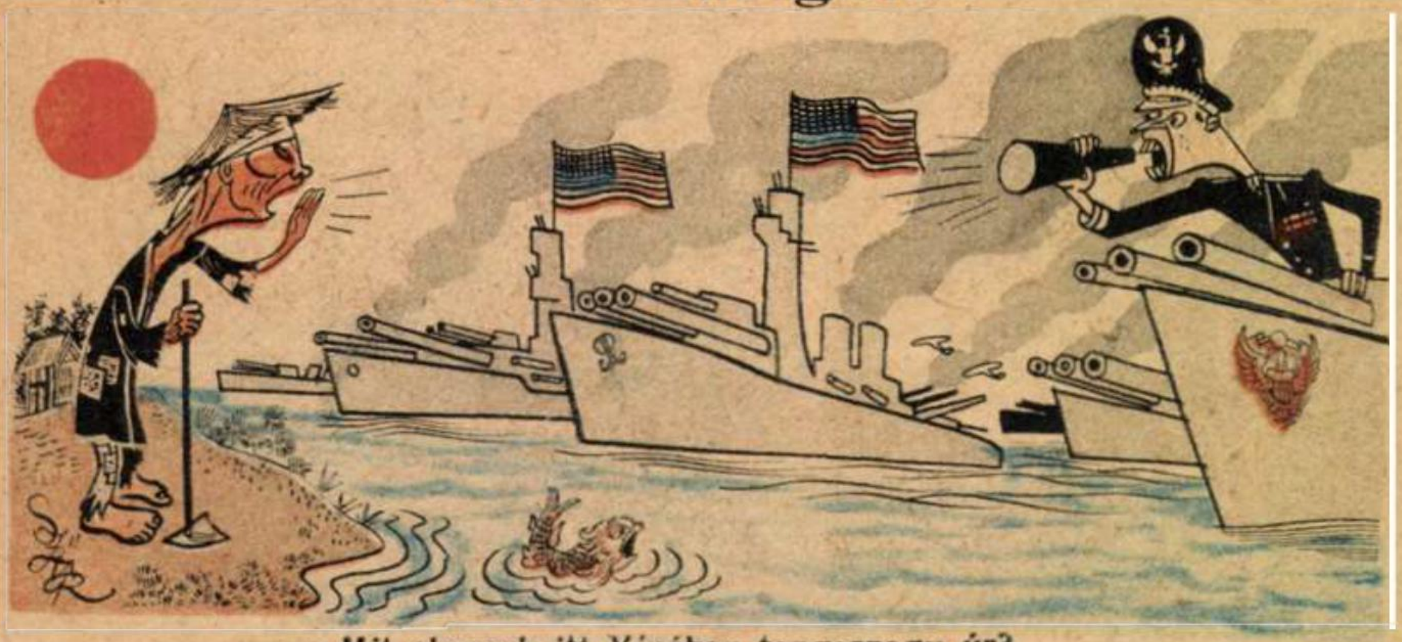
— Meg nyolc forint hiányzik a tizezernez és kirúghatjuk a társbérlőnket..

Hegyi Gyula sportállamtitkár

A sportállamtitkár titkára: Mikor referálhatok önnek, államtitkár úr?
A sportállamtitkár: Ha erre jár, ugorjon fel hozzám.

Kedves látogatók

— Mit akarnak itt Kínában tengernagy úr?
— Megnézzük, hogy áll a tavaszi vetés.

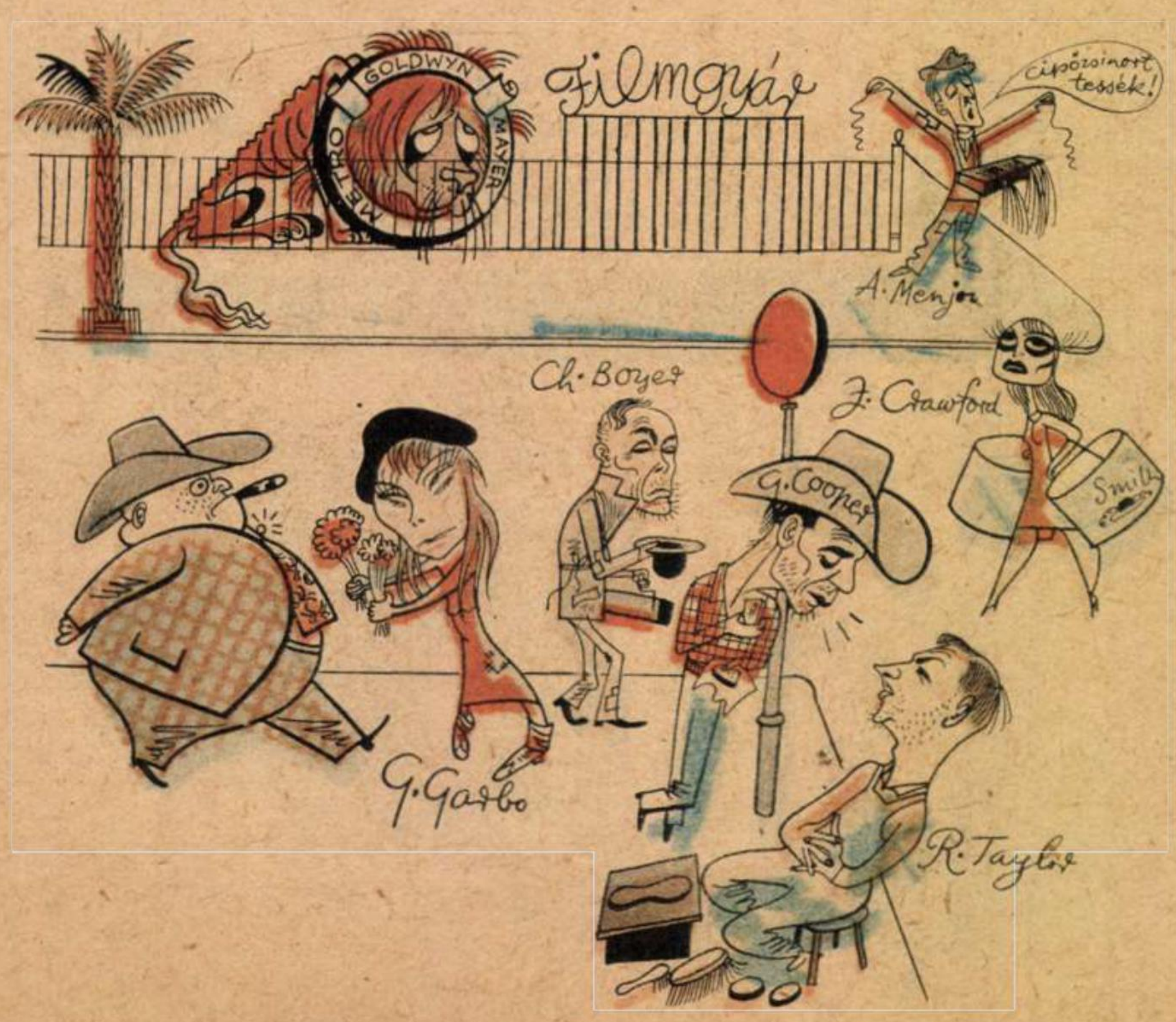
Azért kár fáradni

Pereputty Benő kártyázik a kávéházban. Odalép az asztalához a pincér és a telefonhoz hívja:
— Haldoklik az anyósod, — hallja a telefonból a felesége hangját. — Azonnal gyere haza, ha még utoljára látni akarod.
Pereputty szivarra gyujt és nyugodtan visszaül a kártyaasztalhoz.
— Majd bolond leszek itthagyni a partimat. Ha nem megyek, akkor is látom utoljára.

őrület

Megírták a lapok, hogy Rábai Kálmán várdai asztalosmester beleőrült a legutóbbi toto-fordulóba. Illetékes helyen kijelentették, hogy a pályázók számának további emelkedése révén hetenkint legalább tíz-húsz őrültre lehet számítani.

Képünk a hollywoodi válságról

Gary Cooper: Uram, ha nem kapnék néha egy-egy Joint-csomagot, már régen felfordultam volna...

Gergely Miklós:

Társasélet

1.

Tegnap nagy vacsora volt nálunk. Kölcsönkértünk estére három széket, négy villát, öt csészét és két kést, valamint negyvenhat forint ötvenet, hogy megmutassuk, hogy nem vagyunk mi olyan szegények.

A vacsora elég kínosan indult, mert Bricsesz bácsi, aki nagy kópé, elkezdett pikáns adomákat mesélni, mondván, hogy elvégre csak férfiak vannak az asztalnál, meg nők. Erre Bürge néni elsápadt és azt mondta, hogy azért, mert az ő lányáról mindenféle hazug pletykákat terjesztenek, még nem lehet a jelenlétében így beszélni. Ettől nyomott lett a hangulat és csak akkor derültünk fel kissé, amikor Bricsesz bácsi a szivarjával kiégette a damasztabroszt, de volt annyi lélekjelenléte, hogy gyorsan leöntötte egy kis vörösborral. Ezután tíz percen belül nyolc pohár bort öntöttek még ki, az első hármat véletlenül, négyet viccből, egyet meg a Kisné, mert az ura a Feketénével flörtölt. Én elmondtam, hogy micsoda szélhámos a sógorom, Bubek Jenő elmondta, hogy milyen gazember a nagybátyja, Csipesz Tódor vázolta, hogy milyen csirkefogó az unokaöccse, Bricsesz bácsi pedig a feleségem lábát nyomkodta az asztal alatt, szóval remekül szórakoztunk.

2.

Tizenegy óra körül tetőpontra hágott a jókedv. Bricsesz bácsi szórakozottan molesztálta a szobalányt, aztán kiment rosszullenni. Csipesz Tódor barackpálinkát itatott a kanárival, amitől az felfordult. Bubek Jenő meg a japán vázámat egyensúlyozta az orrán bravúrosan, de azt rögtön összesöpörte a szobalány. Akkor visszajött Bricsesz bácsi és bent is roszul lett, de nem sokat és bocsánatot kért, azt mondta, hogy ha jobb bor lett volna, az nem fordult volna vele elő. Csipesz Tódor erre elrontotta a rádiót, Bubek Jenő elrontotta a gramofont, csak Bürge Antal nem rontott el semmit, mert most ő nyomkodta a feleségem lábát az asztal alatt. Ez még mind nem lett volna baj, de volt ott két intellektüel is, a Kis meg a Fekete és azok összevesztek azon, hogy Kant angol költő volt-e vagy francia. Amikor csillapítani próbáltam őket, mindketten kijelentették, hogy én ehhez hülye vagyok és megsértődve elmentek.

3.

Félegykor Bricsesz bácsi tizenötödször énekelte el a Fafurulyát, de most már, ahogy mondotta, pikáns szöveggel, mire három nő ment el összeharapott szájjal. Félnégykor a feleségem lopva egy órával előreigazította a faliórát és tüntetően mutogatta Bricsesz bácsinak, hogy milyen szép antik óránk van, de Bricsész bácsi azt mondta, hogy ő nem ért az órákhoz.

4.

Reggel félhétkor, bármilyen hihetetlen, egyedül voltunk.
— Ide többet nem teszi be vendég a lábát — lihegte a feleségem
Undorral cigarettáztunk pár percig, csak akkor szólalt meg újra:
— A Sıróékat meg a Pecéréket mikor hívjuk meg?

ANGOL VICC

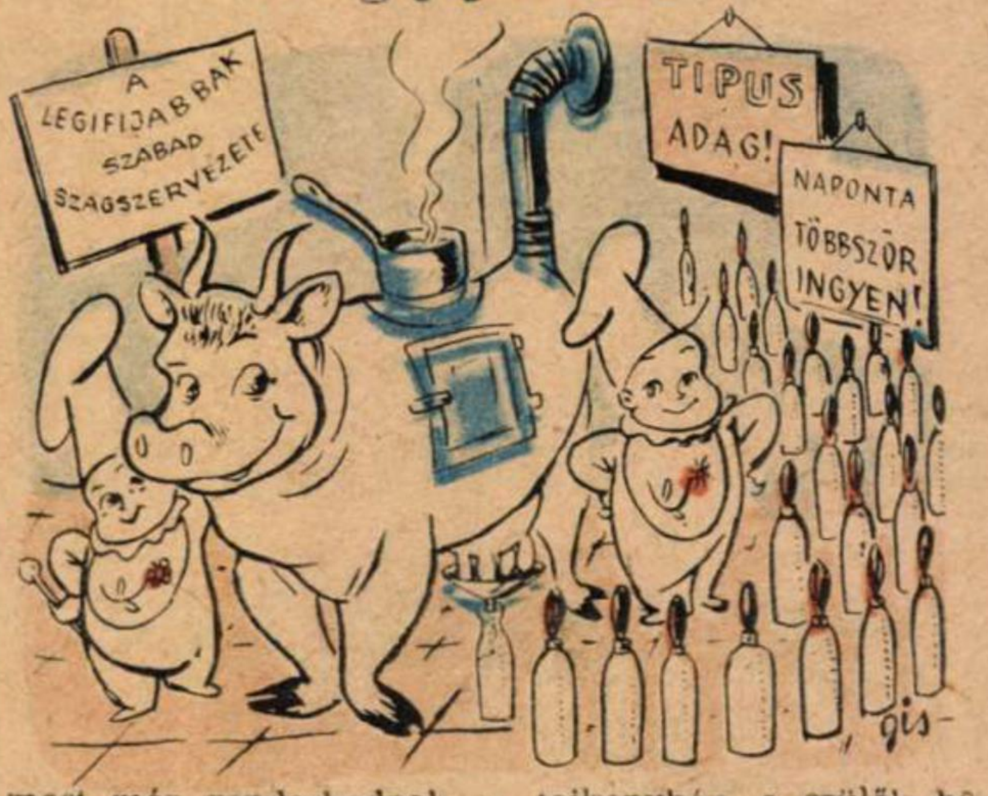

— Tud maga játszani rajta?
— Nem. De melegít.

Bizon történet

Valahol Bizoniában egy amerikai találkozik egy német ismerősével.
— How do you do — üdvözli az amerikai.
— Heil Hitler! — feleli a német. — Szép időnk van ma.
— Hogy mondhat ilyet! — háborodik fel az amerikai. — Hiszen fúj a szél.

A legifijabbakról

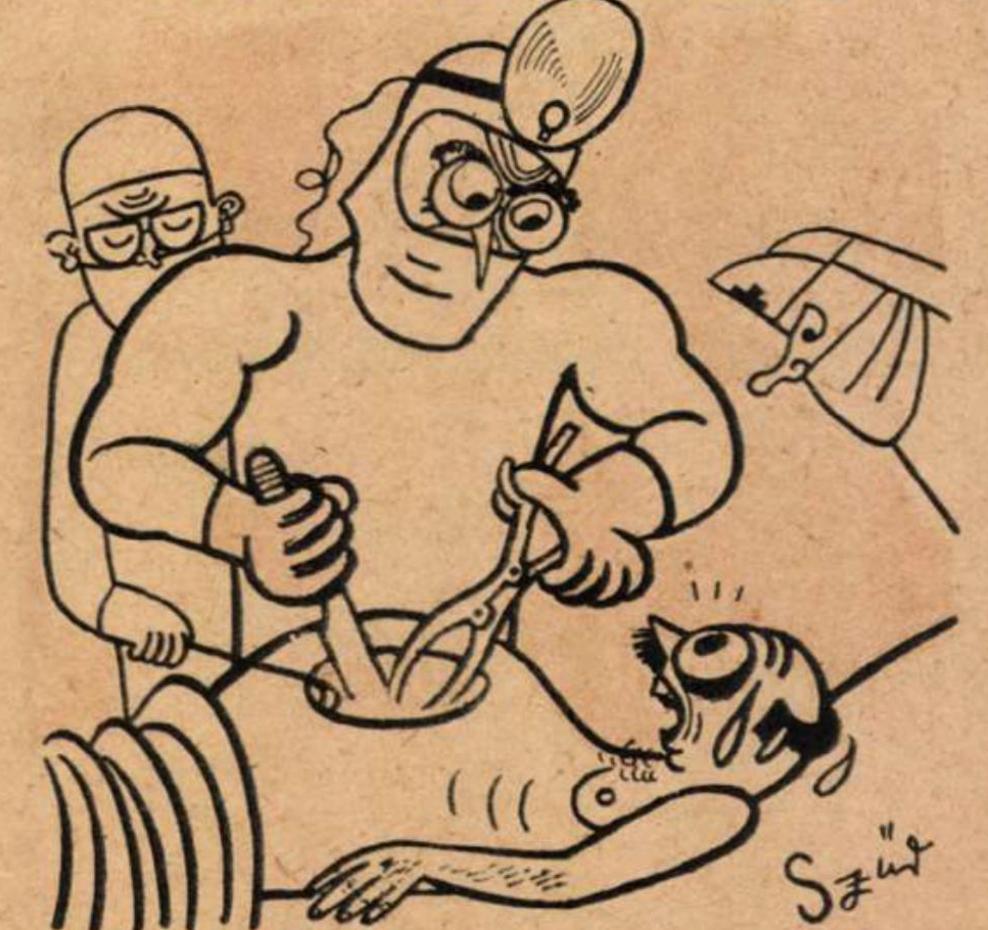

most már gondoskodnak a tejkonyhán, a szülők benevezhetnek a munkaversenyre.

Kérdezni tudni kell!

Egy dominikánus és egy jezsuita dohányozni szerettek a konvent kertjében. Úgy határoztak, hogy mindegyik kikéri fellebbvalójának engedélyét.
Mire a dominikánus visszatért a jezsuitát már dohányzás közben találta.
— Nos, mi van? — kérdezte a jezsuita.
— Semmi — volt a fanyar válasz —, nem kaptam engedélyt.
— Mit kérdezett? — érdeklődött a jezsuita.
— Csak annyit, hogy: dohányozhatok-e mialatt elmélkedem.
— Oh — mondta a jezsuita bodor füstkarikákat eregetve szivarjából —, én azt kérdeztem, hogy: elmélkedhetem-e mialatt dohányzom.

Be kell mutatni az orvosi diplomákat

A beteg: Megálljunk, doktor úr! Mutassa csak az orvosi diplomáját!

Nehéz egy keretlegény élete

— Miért olyan izgatott Libuckanéni?
— Tudja, a fiam keretlegény volt és holnap tárgyalják az ügyét.
— Ne féljen, úgyis felmentik.
— Azt tudom, de hátha megveri a hallgatóság.

HA PESTEN IS SZÁMOKKAL FOGJÁK JELÖLNI AZ UTCÁKAT, EZT ÉNEKELJÜK MAJD:

Pesten is van, hej, számos utca!

Tabi László:

Gresztovszky Bertalan

(Dr. Pempő Mihály egyetemi magántanár rádióelőadása, hétfőn délután 6 órakor Budapest II. hullámhosszán.)

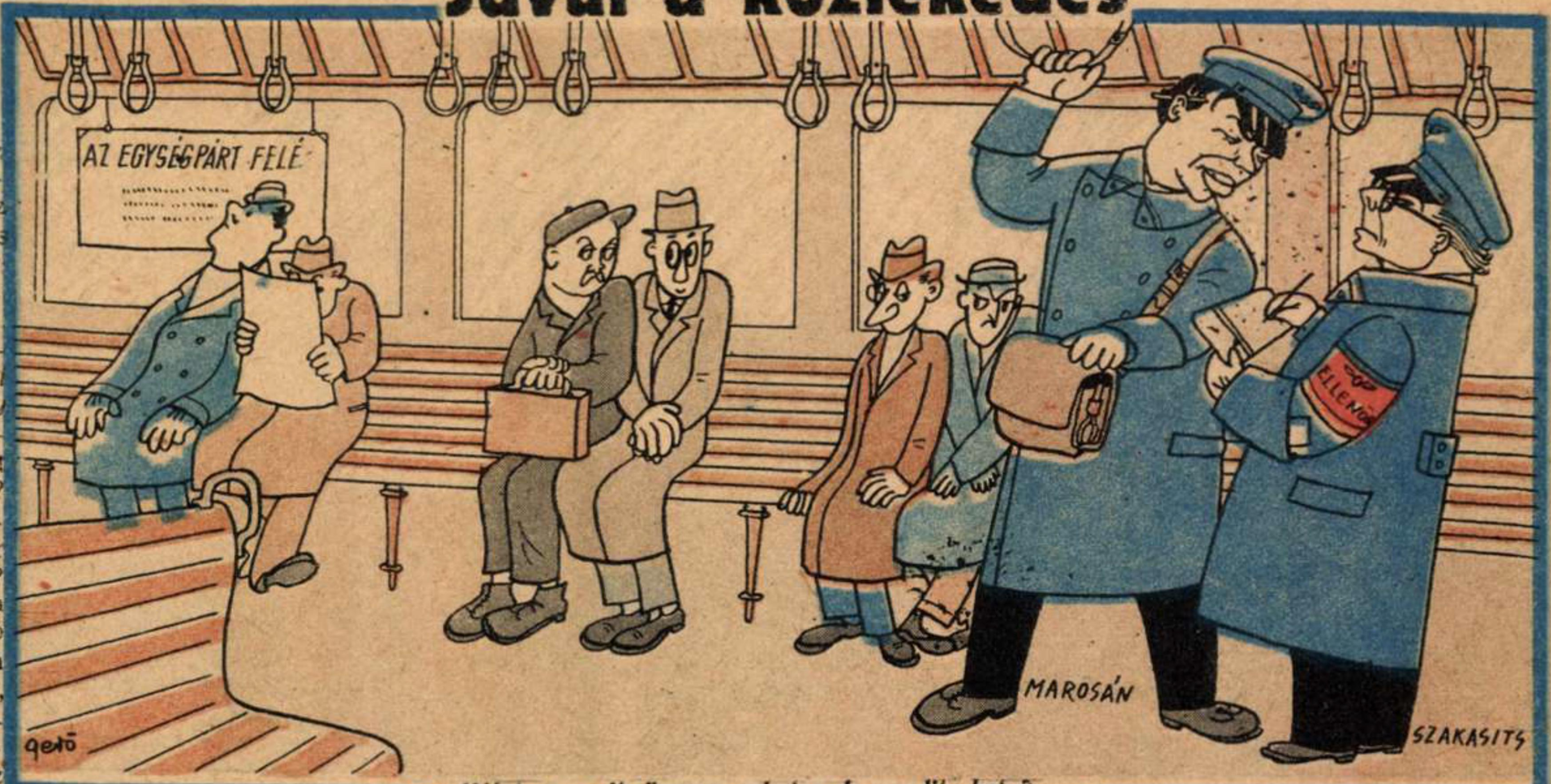
A huszadik század vérzivataros történelméből hófehérmárványként világlik ki a mai generáció egyik legnagyobbjának, Gresztovszky Bertalannak a neve. *(Na most végre megtudom, ki volt Gresztovszky Bertalan.)* Ez a korszak, amely felszínre hozta az emberi értékek dicső sorának folytonosságát, nem lenne teljes ama férfiú nélkül, aki egész életművével az emberi kultúra céljait szolgálta s mindenkor megtette azt, amit egy magasztos jellem, egy fényesen világító egyéniség megtehetett. *(No de ki volt ez a Gresztovszky Bertalan?)* Gresztovszky Bertalan! Dobbanó szívvel, áhitatos lélekkel mondjuk ki e nevet, amely évszázadokra előre utat világít és célt mutat a maga sorsát végre kezébe vevő magyar népnek. Mert mire tanít bennünket Gresztovszky Bertalan fenkölt varázsa? Arra, hogy mindenki helyt kell, hogy álljon azzal a hittel, amely csak a legkiválóbbak osztályrésze. *(No de ki volt ez a Gresztovszky Bertalan?)*

Ha már most közelebbről vizsgáljuk Gresztovszky Bertalan tevékenységét, azt látjuk, hogy percre sem szűnő lankadatlan energiájával mindenkor példát mutatott az arra rászorulóknak s ezzel megteremtette az alapját egy új, egészséges közfelfogásnak olyan időben, amely csak a legkiválóbbakat állította próbakő elé. *(Most már csak ugyan jó volna tudni, ki volt az a Gresztovszky Bertalan.)* Kell-e részletezni, hogy mit csinált Gresztovszky Bertalan? Kell-e bővebben megvilágítani, hogy hol és mikor csinálta, amit csinált? Hiú fáradság volna. Ez a nemes jellem szerteágazó tevékenységének olyan tárházát csillogtatta meg, amely minden mást felülmulóan a legdicsőbb magaslatokra emelte az őbenne feszülő töretlen akaraterő eredményét. *(Na most talán végre megtudom, ki volt Gresztovszky Bertalan.)* Egy rövid rádióelőadás nem lehet alkalmas arra, hogy megmondja, ki volt Gresztovszky Bertalan valójában és mit csinált. De ha ezt a néhány percet sikerült felhasználnom arra, hogy meggyujtottam a hallgatóban az emlékezés fátyolát, úgy érzem, nem végeztem hiábavaló munkát és azt a célt szolgáltam vele, amelyet Gresztovszky Bertalan tündöklő nagysága valóban megérdemel.

(Gong)

— Itt Rádió Budapest II. Elhangzott dr. Pempő Mihály előadása Gresztovszky Bertalanról. Rövid szünet után Gresztovszky Bertalan előadása következik dr. Pempő Mihályról.

Javul a közlekedés

— Miért marad üresen minden harmadik hely?
— Mert senki sem akar ma már harmadikutas lenni.

Akik megtalálták egymást

— Maga remekül táncol, kisasszony, örülök, hogy még idejében lefoglaltam ezt a valcert.

Ötletes sellő

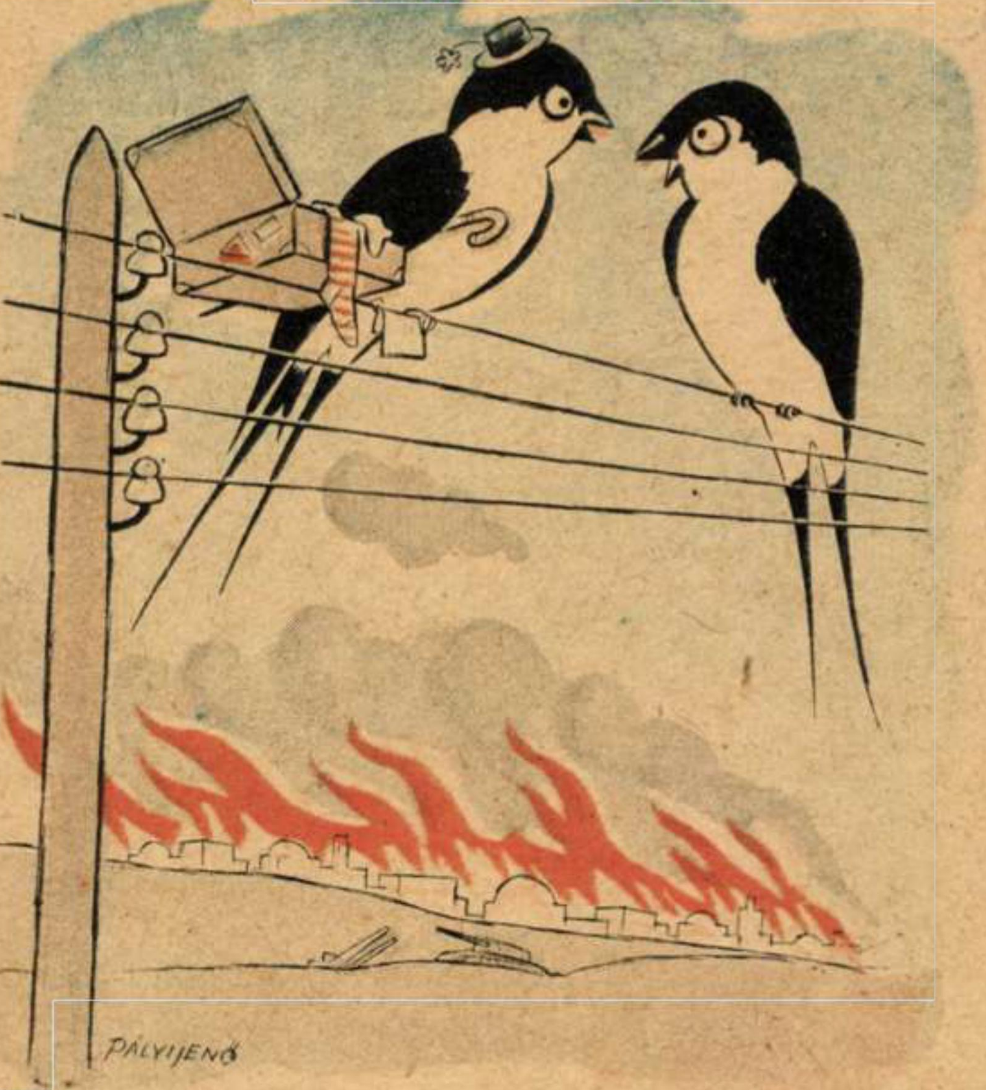
— Mit szólsz drágám az új kalapomhoz?

Tűnődik a szamár

— Hát érdemes tinéktek prófétának lenni?!

Tavasz Palesztinában

— *Látom, kolléga úr is készülődik. Útirány?*
— *Magyarország!*
— *Ott milyen?*
— *Amennyivel különb, mint itt!*

Pontos számítás

Két volt bankvezér beszélget:

— Kibírhatatlanok ezek az adóterhek, — mondja kétségbeesve az egyik. — Az ember jövedelmének a felét elviszi az adóhivatal.

— Mondd már, — feleli a másik, — a többi kilenctizedrész még mindig a tied marad.

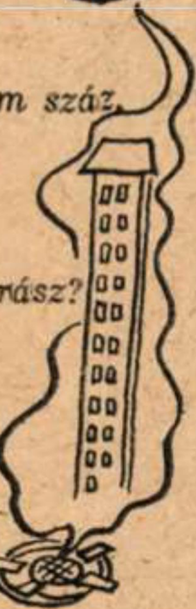
Gázdal

„Igazgatóm, büdös a gáz!"
— Van énnekem más gondom száz,
Majd ha mindet elintézzük,
Tán a gázat is megnézzük.

„Igazgatóm, büdös a gáz!"
— Ugyan kérem, mit hajkurász?
Palotát kell építenünk,
Nem a gázba fő a fejünk.

„Igazgatóm, bajok vannak,
Jobboldali szagok vannak,
Szellőztessük ki a házat,
Rendbehozza az a gázat."

PÉLDÁZAT

arról, hogy demokrácia-e az amerikai demokrácia is?

A régi K. u. K. hadseregben oktatja az őrmester az újoncokat.

— Hát idefigyeljetek — mondja. — A rechtsum az ugyanaz, mint a linksum, csak éppen az ellenkezője.

Karczag Imre,

az új iparügyi államtitkár

aki eddig a közlekedésügyiben iparkodott, ezentúl az iparügyiben fog közlekedni.

Mai gyerekek

A híres művészpár nyolcéves kisfia, Tommi, élénk figyelemmel kíséri szülei életét. Tisztában van a bohém szülők kisebb-nagyobb hibáival, többek között azzal is, hogy egyikük sem veti meg az itókát. Egyik este a mama lefekteti Tomit és búcsúzóul megcsókolja fiacskáját. Tomi álmosan dünnyögi:

— Anyu bort ivott...

Aztán elalszik. Éjfél után bizonytalan léptekkel tér haza a papa. Első útja Tomi ágyacskája felé vezet, lehajol, hogy megcsókolja az álomtól kipirult arcocskát. Tomi felébred egy pillanatra és csak ennyit szól:

— Apu meg pálinkát.

A kis Gabi mamájához látogatóba jön a barátnője és magával hozza ötéves kislányát, Verukát. A két gyerek egy darabig a legnagyobb egyetértésben játszik. Bár Gabi még csak 3 éves, úgy viselkedik, mint egy igazi gavallér, minden játékát felajánlja Verukának. Egyszerre azonban éktelen sivalkodás hallatszik a gyerekszoba felől és a két gyerek berohan a felnőttekhez.

— *Anyuka,* — bömböli Gabi, — *a Veruka megsértett engem... Azt mondta... azt mondta...* — *majd abbahagyva a sírást, nyugodtan odaszól a kislánynak: — Mit is mondtál Veruka?*

Artista-ügynöknél

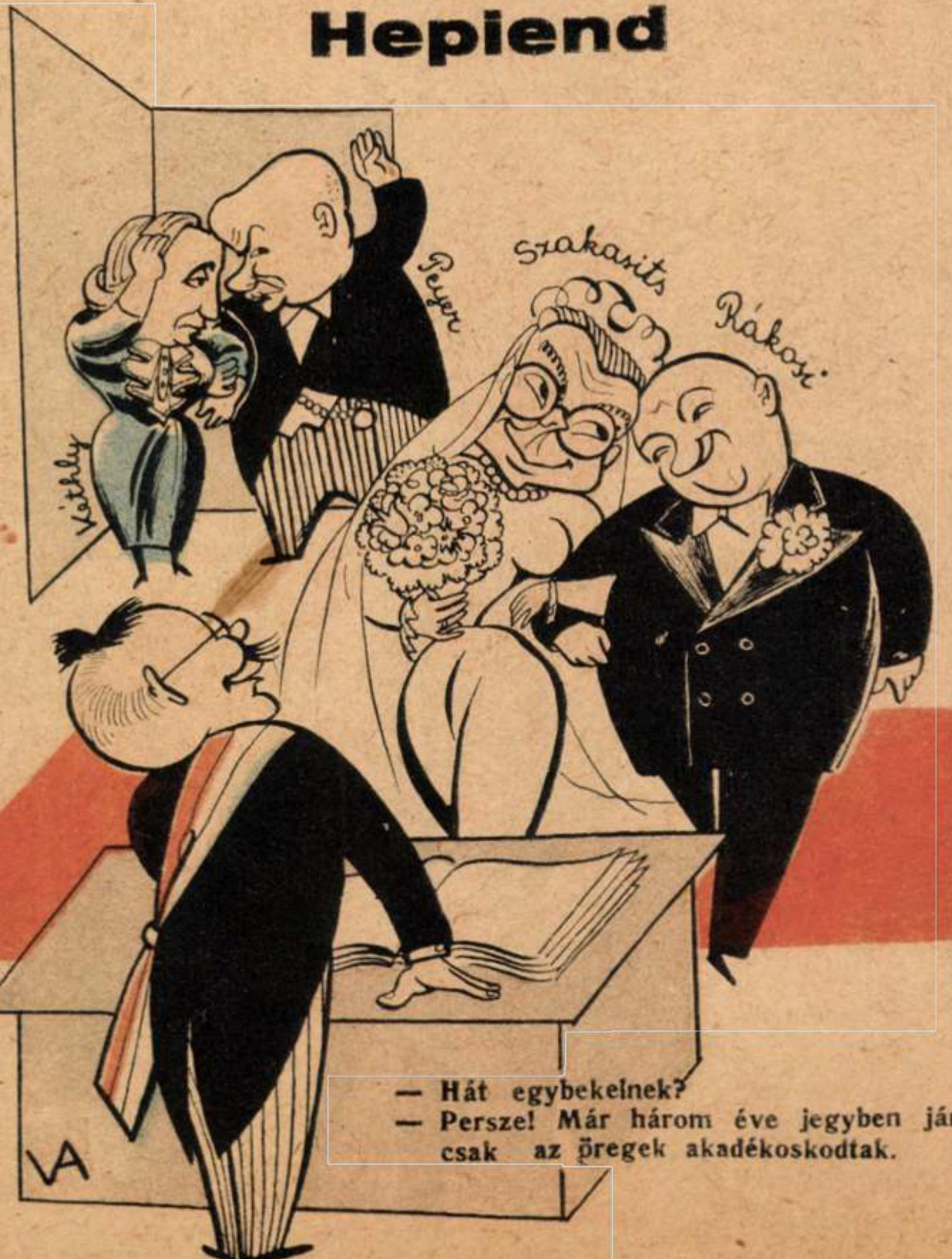

— Maga mint micsoda akar föllépni?

— Mi-mi-mint ha-ha-hasbe-be-beszélő...

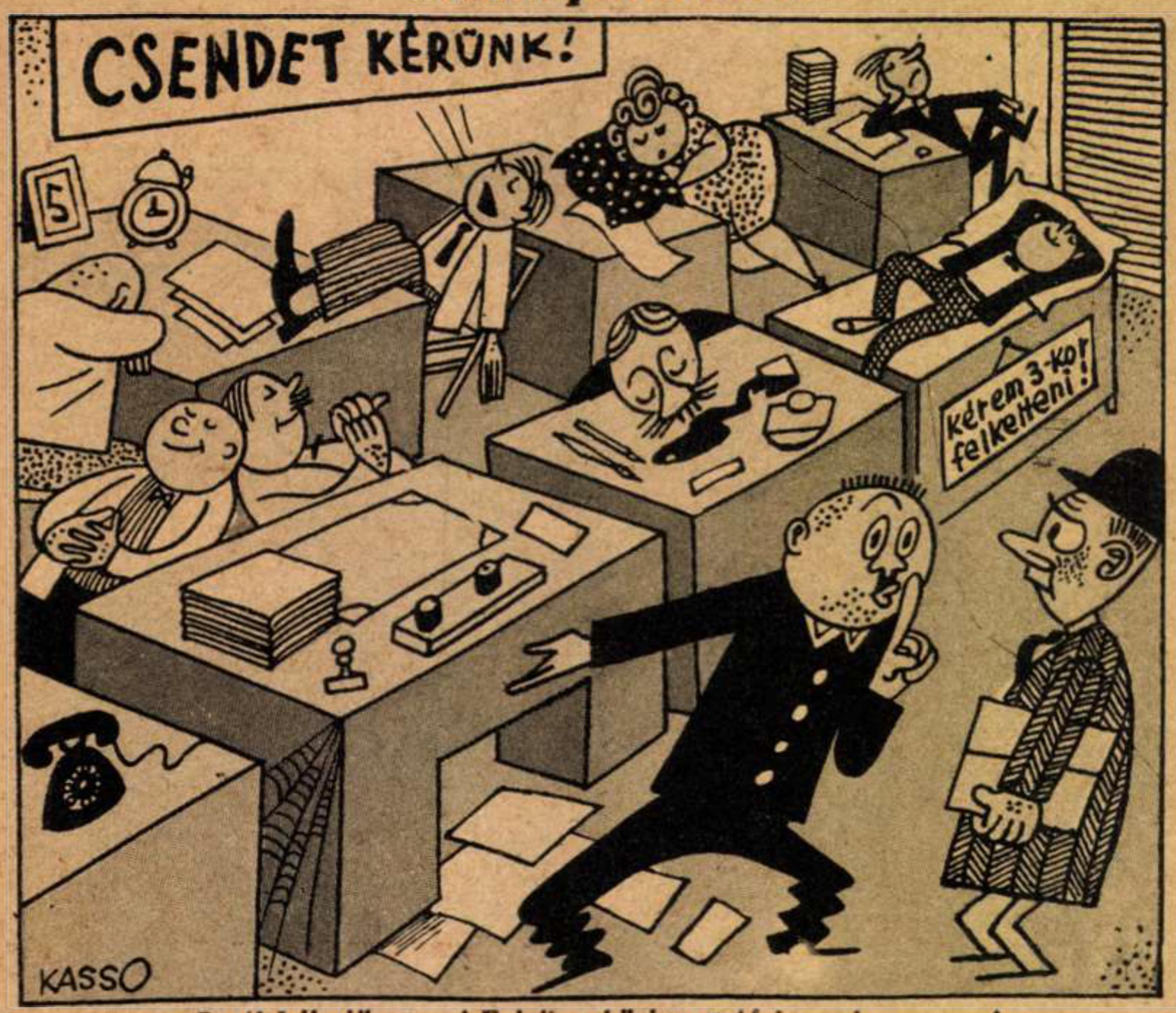
— Mondja, maga a hasával is dadog?

Hepiend

— Hát egybekelnek?
— Persze! Már három éve jegyben jártunk, csak az öregek akadékoskodtak.

Döntő pillanatok

— Pszt! Lábujjhegyen! Folyik a közigazgatási munkaverseny!

PÉLDÁZAT

arról, hogy mit adhat a Marshall-terv Görögországnak

Kacsirek bemegy az autóüzletbe.

— Emlékszik rám? — mondja a kereskedőnek. — Két hete vettem itt egy autót és ön megígérte, hogy minden törött részt pótol.

— Hogyne kérem — feleli a kereskedő.

— Akkor legyen szíves adjon nekem egy új lábszárcsontot és négy metszőfogat, a feleségemnek meg egy új orrot.

Jó vevő

De Gasperi: Becsomagoljam?
Marshall: Nem, itt fogyasztom el!

10.000 forintért meg lehet szabadulni a társbérlőtől

— Uristen! És én tegnap fizettem le a tízezer forintot...

Szabatos válasz

— Főnök úr, egy revizor van kint.
— A GR-től?
— Nono, Gogolytól.

Hollywood, álmok városa

Itt közöljük a legfrissebb hollywoodi történetet. Szóról-szóra igaz történet, valaki olyan írta meg nekünk, aki hosszú évek óta ott él az álmok és vágyak városában. Nincs okunk, hogy szavahihetőségében kételkedjünk.

A történet megértéséhez tudni kell, hogy az úgynevezett producer, a filmet finanszírozó üzletember, élet és halál ura Hollywoodban. Egyetlen szemöldökrándítástól ezrek élete és kenyere függ. Ez alól az író sem kivétel. Ha egy író szerződést kap, minden pillanatban reszketnie kell, hogy a Nagyúr szeszélye egyszercsak ellene fordul.

Egy ilyen íróról szól ez a történet is. Komoly, családos ember volt, két gyermek apja. Két év óta egy krajcárt sem keresett. Adós volt a fűszeresnél, a mészárosnál és a gyermekeinek nem volt cipője. Egy szép napon rásütött a szerencse napja. Behívták a Goldwyn stúdióba és maga az Atyaúristen, Mr. Goldwyn fogadta fel olyan alapon, hogy szerződését hétről-hétre újítja meg. Az a megtiszteltetés érte, hogy magának Mr. Goldwynnek az ötletét kellett formába öntenie, ami annyit jelent, hogy egy képtelen marhaságból, elfogadható marhaságot kellett teremtenie. Néhány nap mulva azonban Mr. Goldwyn közölte az íróval, hogy hosszabb időre New-Yorkba kell távoznia. — **Vége az állásnak** — gondolta az író rogyadozó lélekkel, de Mr. Goldwyn megnyugtatta. — **Maga tovább dolgozik és elküldi az anyagot repülőn New-Yorkba. Amíg jót ír, kapja a fizetését, — ha nem tetszik, amit csinál, táviratban értesítem az elbocsátásról.**

Az író visszatámolygott szobájába és egy hétig egyetlen sort sem tudott leírni ijedtében. A kollegák, akik közös folyosón dolgoztak vele, rokonszenvvel nézték vergődését. Végre nekidurálta magát, írni kezdett, aztán — Isten neki — postára tette a levelet. Várt, várt, körmeit rágta — nem jött távirat. A kollegák percenkint érdeklődtek, de hálistennek — semmi. Nekibuzdult, írt még néhány oldalt, erre sem jött válasz. Vergődött, szorongott, de írt és küldte az anyagot. Már vagy öt hete dolgozott, az adósságait kifizette, a gyerekeknek új cipője volt, amikor egy napon az irodafiú bejött a szobába és egy táviratot tett az asztalra. Kint elterjedt a hír: megjött a távirat. Az író nem merte felbontani, kerülgette, méricskélte, az ablak felé tartotta. A kollégák az ajtónyílásból lesték a szívtépő csatát. Végre az író erőt vett magán és egy határozott mozdulattal feltépte a táviratot. A kollégák nem birták a feszült várakozást és beözönlöttek a szobába. Az író elolvasta a táviratot, megtörölte izzadó homlokát és nagyot fujt:

— **Nincs baj fiúk** — mondta széles képpel. — **Csak a mamám halt meg.**

PÉLDÁZAT

arról, hogy hogyan is állunk azokkal az adóbevallásokkal.

— Hány éves vagy, fiacskám? — kérdik Pistikétől.

— Az attól függ — feleli Pistike.

— Hogy-hogy attól függ?

— Ügy, hogy az iskolában hat, a villamoson négy, — otthon öt.

Gergely deák:

Ismered a hont?

(Goethe után szabadon)

Ismered a hont, hol a totó virul,
Leleplezett totócsaló pirul,
Ahol kitol a bús MOGÜRT veled
S ráfizetsz, ha a kettest tippeled,
Ahol szombaton szelvényt vesz a nép
S hétfőn kitörli vele a szemét?

Ismered-e a döntetleneket,
Melyek oly csúnyán beadnak neked
S a sötét autszájdert, amely ha nyer
Könyörtelenül a totódra ver?!
Az MTK-t, a Fradit, a Vasast
S a kilenctalálatos bús pasast?

Ismered-e a kombinációt,
A variáci- s permutációt,
A meglepetést, mely nem ritka itt,
Totókalauzok csodás titkait,
Az alnyerőket és a főnyerőt
A halmozást, a jövedelmezőt.

Ügyes orvos

Az idősebb komikus, akiről köztudomású, hogy keresete javarészét italra költi, felkereste valami jelentéktelen bajjal a színházi orvost.

— Kezelésre kell járnia hozzám, — mondta a doktor —, és ez alatt az idő alatt csakis vizet szabad innia.

Az utolsó kezelés után a komikus felsóhajtott:

— Rettenetes két hét volt ez, doktor úr! Tudja-e, hogy úgy érzem: kár volt nem innom tizennégy egész napon át?

— Dehogyis volt kár! — tiltakozott az orvos. — Használt az egészségének, azonkívül most legalább pénze is van. Kétszáz forintot kapok . .

ROZOGA OROSZLÁN

— Hallja maga egér, nem hagyja a sajtomat?!
— Nem, oroszlán úr! (És megeszi.)

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

milyen talpraesett ember ez a De Gasperi?

— Miből méltóztatol gondolni, kérlekalásan?

— Harmincezer géppuskát kért Amerikától a választásokra, kérlekalásan.

— Nett dolog, kérlekalásan, bár szerintem tankokkal még tisztább választásokat lehet csinálni, kérlekalásan.

— Fején méltóztattál találni az izét, a szöget, kérlekalásan, mindjárt tisztábbak a választások, ha elég vérfürdő áll rendelkezésre.

— Mi ujság a belpolitikában, kérlekalásan?

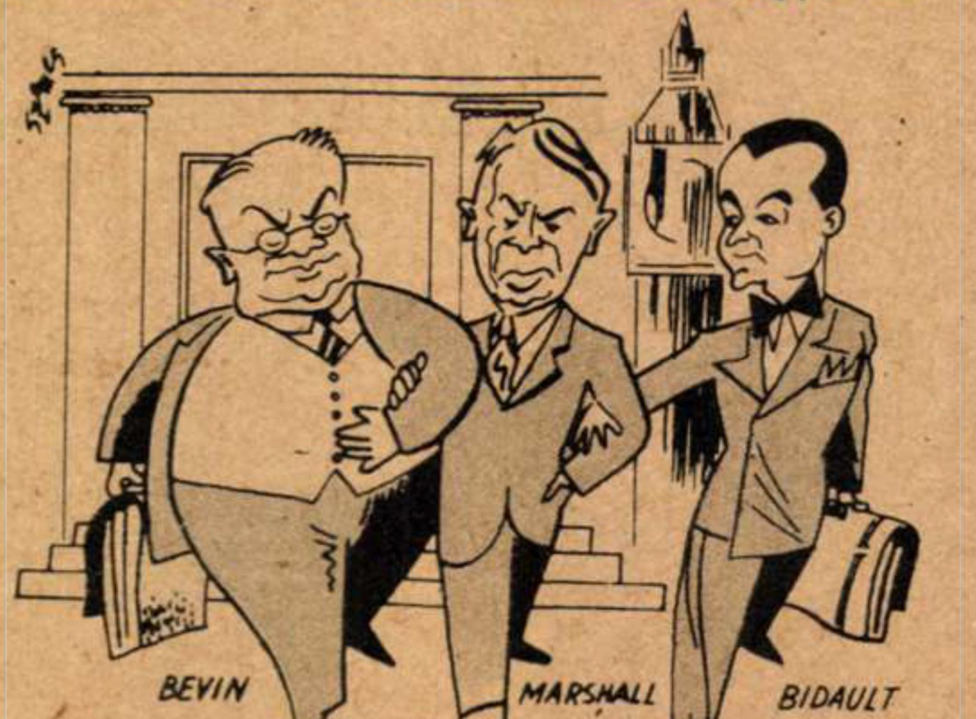
— Abszolút békesség van kérlekalásan.

— Felháborító kérlekalásan.

— A felháborodásról jut eszembe, kérlekalásan, hogy az Agenor méltóságos felesége mindent megtudott és kijelentette, hogy Agenornak választania kell közte és Mitfizetszkyné között.

— Választania kell, kérlekalásan? Akkor biztosan ő is kap majd a Marshalltól harmincezer gépuskát. Na, szervusz, kérlekalásan.

Háromhatalmi értekezlet Trizónia ügyében

— Tehát tökéletesen egyetértünk abban, hogy mindegyikünk *mást* akar.

Őrült probléma

— Most nem tudom, hogy a milánói pszichopatológiai kongresszusra, vagy a londoni olimpiára menjek-e? Igaz, hogy bolond vagyok, de két méter nyolcvanat ugrom, ha rámjön...

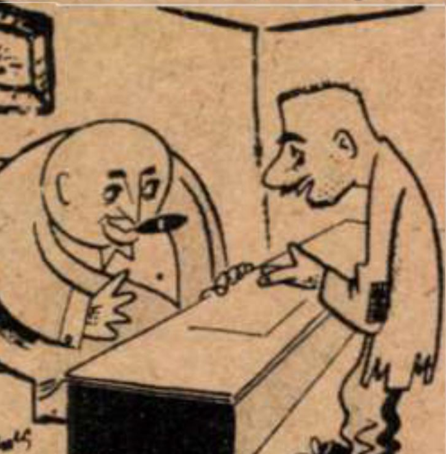
Élelmes plakátok

— Mi az, hogy ezen a hirdetőoszlopon nincs egy plakát se?

— Elmentek a plakátkiállításra.

300 forintnál nem adhatnak többet az állami vállalatok jótékonycélra

Koldus: Igazgató úr, adja ide a háromszáz forintomat.

Igazgató: Meg van maga őrülve? Miért kér háromszáz forintot?

Koldus: Mert annál többet nem adhatnak.

Halálsorompó

— Mit sír Halál bácsi?

— Egy sorompóm volt a Thököly-úton, azt is elvette tőlem a Gerő.

Az idomitás csodája

— Drágám, ez az új puderszín remekül áll neked. Még a szokottnál is csinosabbá tesz.

kiköpött A CSALÁDJA

Arturéknak tegnapelőtt váratlanul gyerekük született.

Erna, a boldog anya azonnal értesített bennünket, hogy a gyerek rém muris, szőkésbarnás, mint az anyja és fiú, mint az apja, rendkívül fejlett és amellett okos is, ha látni akarjuk, jöjjünk ki a kórházba, mert ott már csodájára jár mindenki.

Nem sokat kellett bennünket rábeszélni, szóltunk néhány érdeklődő rokonnak és másnap egy egész társasággal kiautóbuszoztunk a tett színhelyére. Hamarosan megtaláltuk Erna különszobáját, de Erna épp orvosi vizsgálaton lehetett, mert csak az édes kis csöppség feküdt a bölcsőben egyedül.

Bella néni, a gyerek nagynénje ránézett a kisdedre és könny futotta el jóságos szemeit.

— Mintha szegény, jó Pali bátyámat látnám! — suttogta meghatottan. — Ez az orr! Ez a száj! Ez a homlok és ez a szemöldök!

Marcell meghatottan simogatta meg a párnákat.

— Az orr tényleg Palié — jegyezte meg —, de az áll az apjáé...! Artur szokta így előretolni az állát, ha valami rossz hírt hall a Ferencvárosról...

— Ugyan kérlek! — vágtam szavaiba felindultan. — Csak rá kell nézni a gyerek szemeire! Kiköpött az anyja! Mintha Ernát látnám! Ha kicsit hunyorítok, nem is tudom, hogy nem Erna maga fekszik-e itt...! Figyeljétek csak, a gyerek néz mindig, azután pislog, néz, pislog, ahogy Erna szokta! Tetőtől talpig az anyja ez a fiú, legfeljebb a fültartásában van valami a nagyszülőktől...

A virgonc gyermek ekkor megmozdult, kezeivel kalimpált kicsit és azt mondta:

— Oá.

— Hallottátok?! — csapta össze kezeit Vilma néni. — Ez a hang! Tisztára a nagyapjáé, csak azé kicsit mélyebb volt. Ha eddig nem hittem volna az átöröklődésben, most ez a tipikus mély, rekedtes Vukics-hang meggyőzött volna róla...

— Úgy van! — helyeselt Elek. — Ez már nekem is feltűnt, amint beléptünk. És figyeltétek, ahogy az előbb kalimpált a kicsi? Pontosan ugyanezzel a mozdulattal szokott Artur a tenisznél szerválni! Fantasztikum!

— Ez a kölyök sem tagadhatná le, hogy Vukics-gyerek!

— A mosolyában van valami Vilma néniből! — kedveskedett a feleségem is, de ekkor belépett egy ápolónő és magához vette a gyermeket.

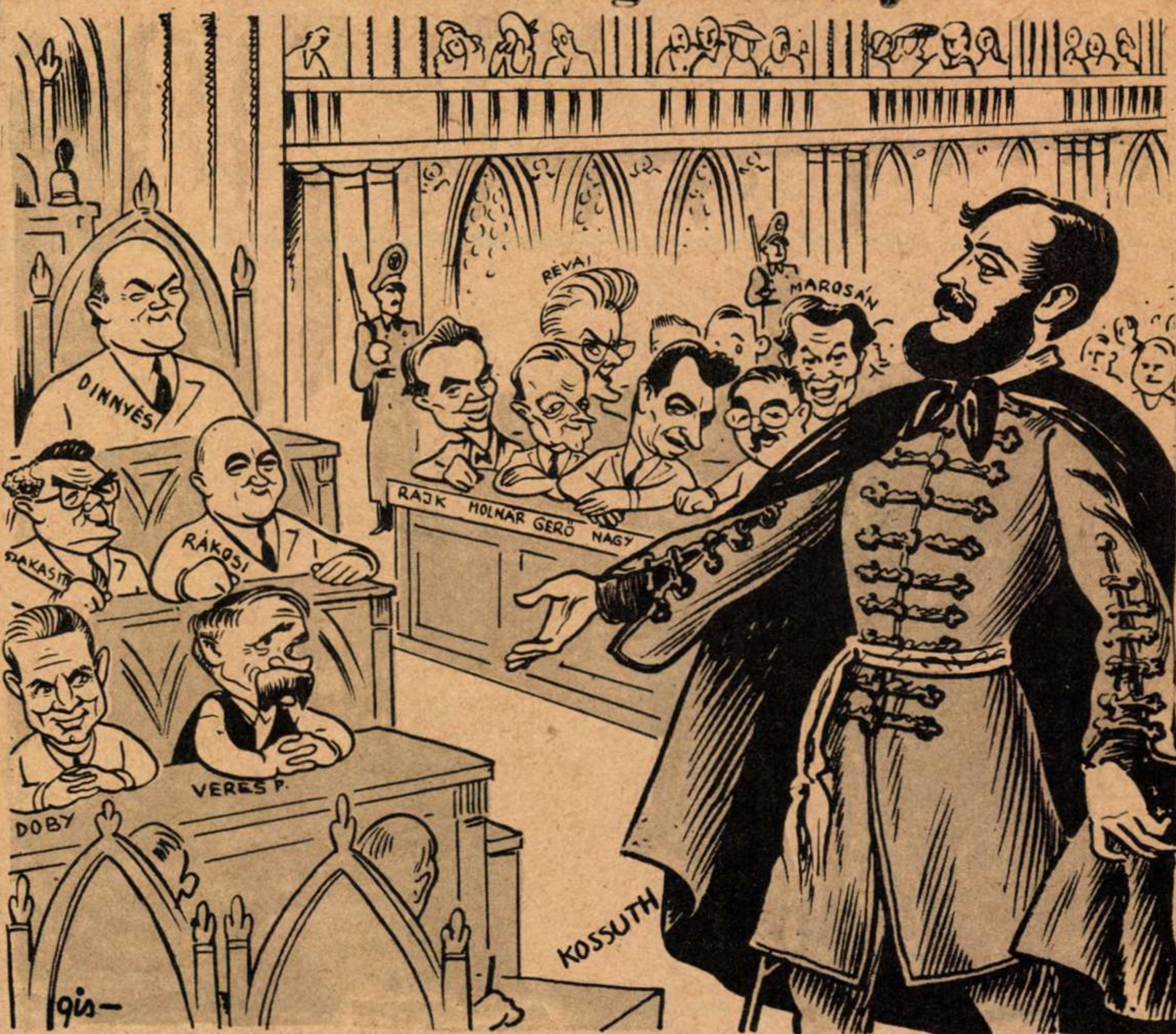
— Bocsánatot kérek, hogy itt tettem le.

— Hát ez nem Vukics Arturék fia?

— Nem, kérem, az az anyjával van vizsgálaton. Ez Mosonyiék gyereke. Különben is lány...

Kishont Ferenc.

A centenáris költségvetés vitája után

Kossuth: Annyi energiát a kivitelben, amennyi lelkes edést a megajánlásnál tapasztaltam és a magyar demokráciát a poklok kapui sem dönthetik meg!

Franco pénzügyi delegációt küld Amerikába

Így fogadja őket Samu bácsi, aki nem áll szóba fasisztákkal.

Botrány a Teleki-téren

Sublód néni a lányához, a kis Nachtkasztlihoz: Ne állj szóba azzal a vén rekamiénénivel, fiam, azt mondják, viharos multja van...

Rövid színházi hír

A budapesti színházak egymással versenyezve rendezik a bolond estéket. A Bolond Sybill után, amint hírlik, a Magyar Színház a Bolond Lili előadására készül. A Nemzeti Színház sem akar kimaradni a nemes versenyből és legfrissebb értesülésünk szerint lázasan készülődik a Normális Ásvayné előadására.

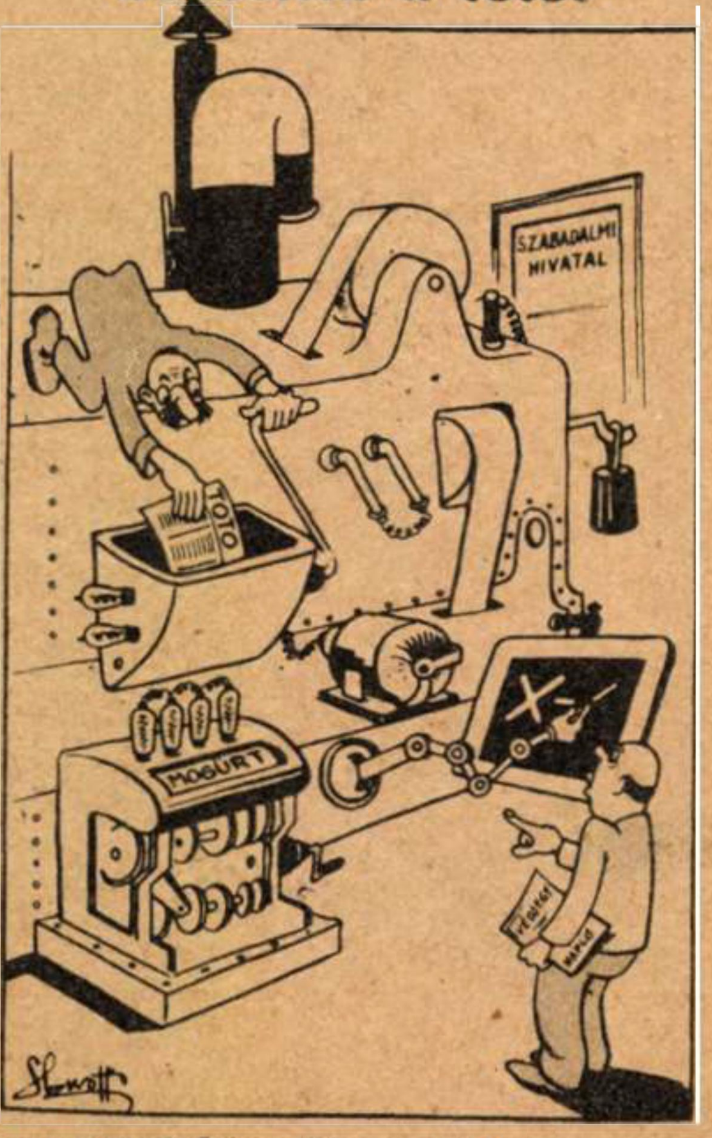
Három ítélet

Szabó Kornél: Már megbocsáss, kérlekalássan, hogy jövök én ahhoz, hogy engem halálra ítéljenek, amikor ti csak életfogytiglanit kaptatok?

Kelemen Gyula: No, de ne méltóztass elfelejteni, kérlekszépen, hogy a mi politikánk is halálra van ítélve!

Gépesítik a totót

— Szent Isten, hát ez mi?
— Ez a totócsalógép.

Darvas Szilárd:

Váltson társbérletet!

(Dalfüzér egy rendelet alkalmából).

I.

Boldog Pesten minden ház,
amin van tető,
mert a bérlet, ami társ,
megszüntethető,
máris jön egy rendelet,
éppen lépeget,
boldogság dagasztja a
pesti népeket.

Közzene:

Szeretnélek téged társasbérletben látni,
egymás nagy fejéhez bútorokat vágni,
szeretném ha jönnél, még jobban, ha mennél,
esküszöm, hogy három nap alatt kilennél.

II.

Megszüntethető a társ,
ha rossz modorú,
hogyha rúgják s ettől ő
mindjárt szomorú,
hogyha kiloltuk szemét
s látni se akar,
hogyha hátunk viszketeg
s ő meg se vakar.

Közzene:

Kis lak áll a nagy Duna mentébe,
mért nekem kívánja? inkább a kendébe!
ki van immár tépve két szemem pillája,
s hátamban a szomszéd kicsi vasvillája.

III.

Megoldódtak végre hát
lakásgondjaink,
nyomja ezután a bú
mások kontyait,
lesz immáron Pesten is
rengeteg lakás,
hiszen pocsék modorú
mindenki, ha társ.

Közzene:

Boci, boci tarka,
se füle, se farka,
oda mennénk lakni,
ahol nincs más, csak mi.

PÉLDÁZAT

arról, hogy miért vannak úgy felháborodva a jobboldali lapok, ha politikusaikat bírálják.

Bubuska Benő megnősül. Amikor bemutatja a feleségét a barátjának, Havliceknek, az megdöbbenve mondja:

— Dehiszen ez a nő púpos!

— Na és? — von vállat Bubuska.

— Műfogai vannak.

— Na és?

— Falába van, bandzsít és látni, hogy parókát hord!

Erre már dühbe jön Bubuska:

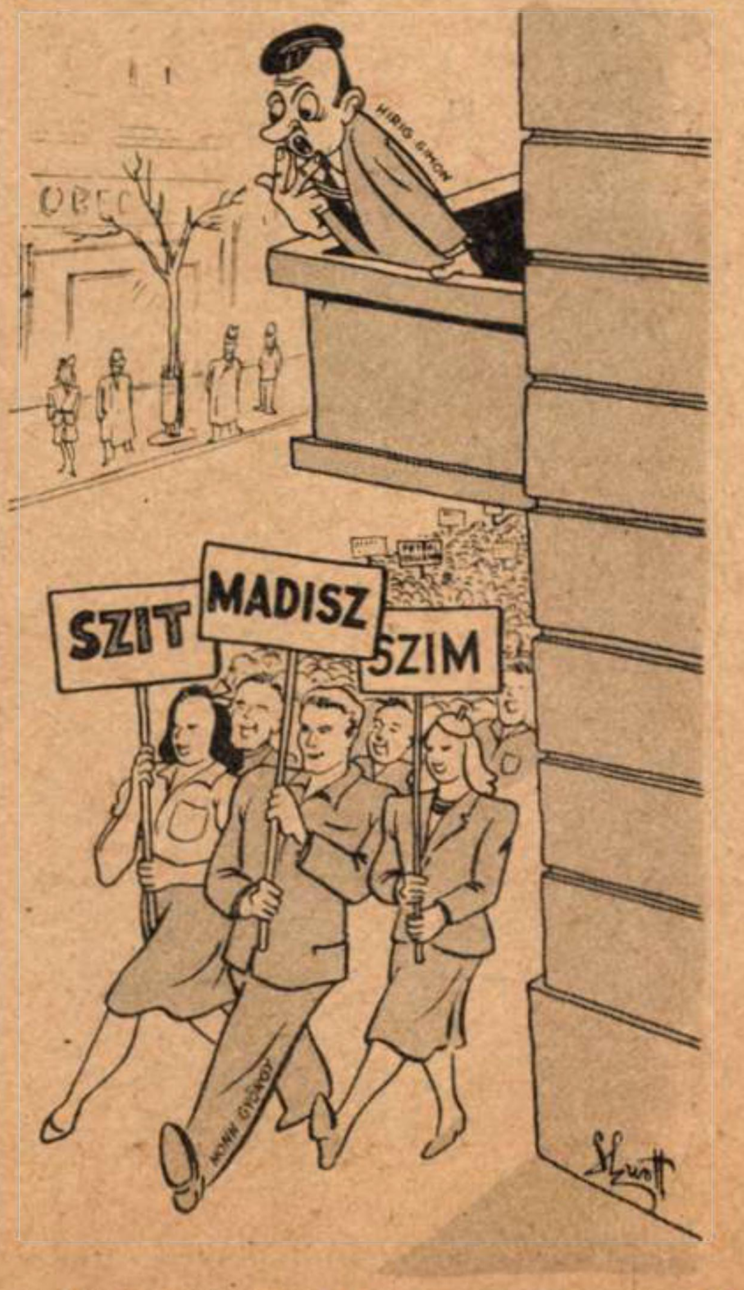
— Fogd be a szád! — ordítja. — Ha nem tetszik a feleségem, ne udvarolj neki, de azt kikérem magamnak, hogy az én gusztusomat is elvedd tőle!

A következetesség világ bajnoka

— Miért lett kvéker, Zilahy úr?
— Pont az ne legyek?

Módosult Petőfi-vers az ifjúsági egységről

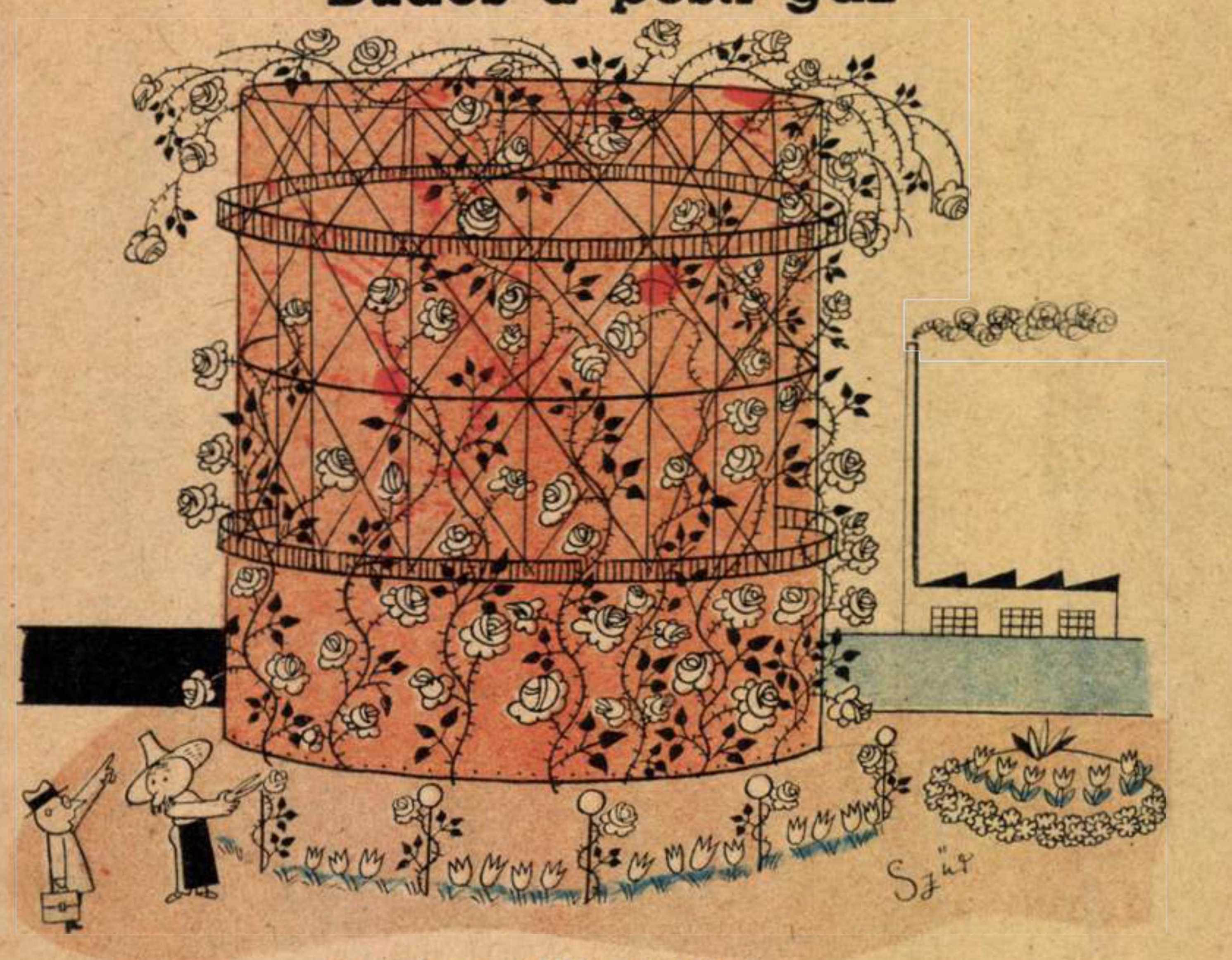

Hirig Simon: Ha egyesülnek, én elkárhozom.

Festeni tudni kell!

Büdös a pesti gáz

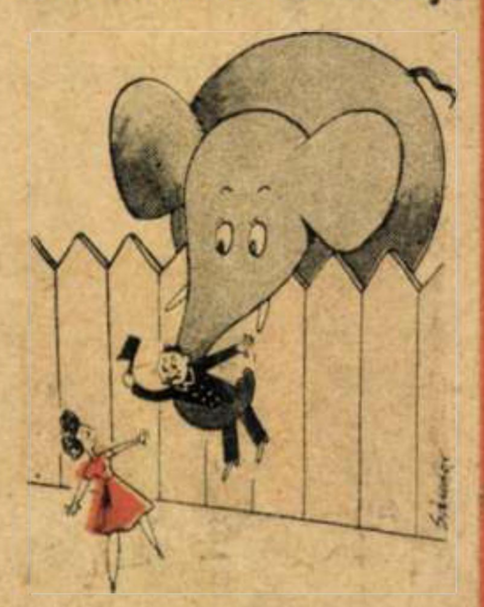
Most így próbálják illatosítani.

Angol-magyar kereskedelmi tárgyalások

Az angol: Uraim, magyarok, önök, akiket a keleti demokrácia, mint értesülünk, rendőri karhatalommal éhhalálra kárhoztat, mennyi élelmiszert adhatnak el nekünk, akiket, mint értesülünk, a nyugati demokrácia boldogít?

Az állatkerti randevúja

— Kezét csókolom, Mancika, nekem már mennem kell.

Megszámozzák a külteleki utcákat

— Hol lakik kisasszony?
— Itt, az ötvenes utcában.
— Elég lesz magának húszas is.

Lánc, lánc, fegyvertánc...

Az utóbbi időben egy új játék jött divatba nyugaton. Erre, mifelénk szerencsére nem ismerik és ezért szükséges a játékszabályok ismertetése:

Az új játékban — amelyet különböző változtatásokkal a középkor óta játszanak — kicsinyek és nagyok egyként részt vehetnek olymódon, hogy a nagyok kijátszák a kicsinyeket. A játékot különbözőszínű figurákkal lehet játszani a rózsaszíntől a fehéren és zöldön keresztül a feketéig és barnáig. Vörössel nem lehet játszani.

A játék piacokra, támaszpontokra, repülőterekre, gyarmatokra, ország és világrészekre megy. A partnernek csak néhány repteret hagynak meg, hogy életnívója leszállhasson.

A játékosok itt nem kockával dobnak. A kocka el van vetve. Helyette dollárkölcsön-ígéretekkel és fegyveres fenyegetéssel dobálóznak. A dollárok kifizetésére azonban nem kerül sor, bár a végén nagyon meg fognak fizetni.

A játék két legfontosabb szabálya, hogy csak hamisan szabad játszani és a figurákat előretolják ugyan, de az egész játék visszafelé halad. Az új játék egy dologban különbözik minden eddigitől; a résztvevők csak veszíthetnek és mindig csak a bankár nyer.

Csorna Béla.

Hát jöjjön ki...

Az ismert ujságíró elszánt ellensége a frakk nevű ruhaviseletnek s ennek több cikkében kifejezést is adott. Legutóbb azonban egy jótékonycélú est konferansziéjaként mégis kénytelen volt a számára ellenszenves ruhadarabot magára ölteni, amiért így exkuzálta magát a közönség előtt:

— Azért vagyok frakkban, kérem, mert ez egy gálaest és ennek a gálának valahol ki kell jönnie...

Száll a békegalamb

— Mondja Bevin úr, mi kifogása van a levél ellen?
— Még kérdi? Piros a pecsétje.

Olcsón megússza

Pupák úr késő éjszaka hazafelé bandukol a Ló-utcában. Egyszerre elébe toppan két toprongyos alak és az egyik ráordít:

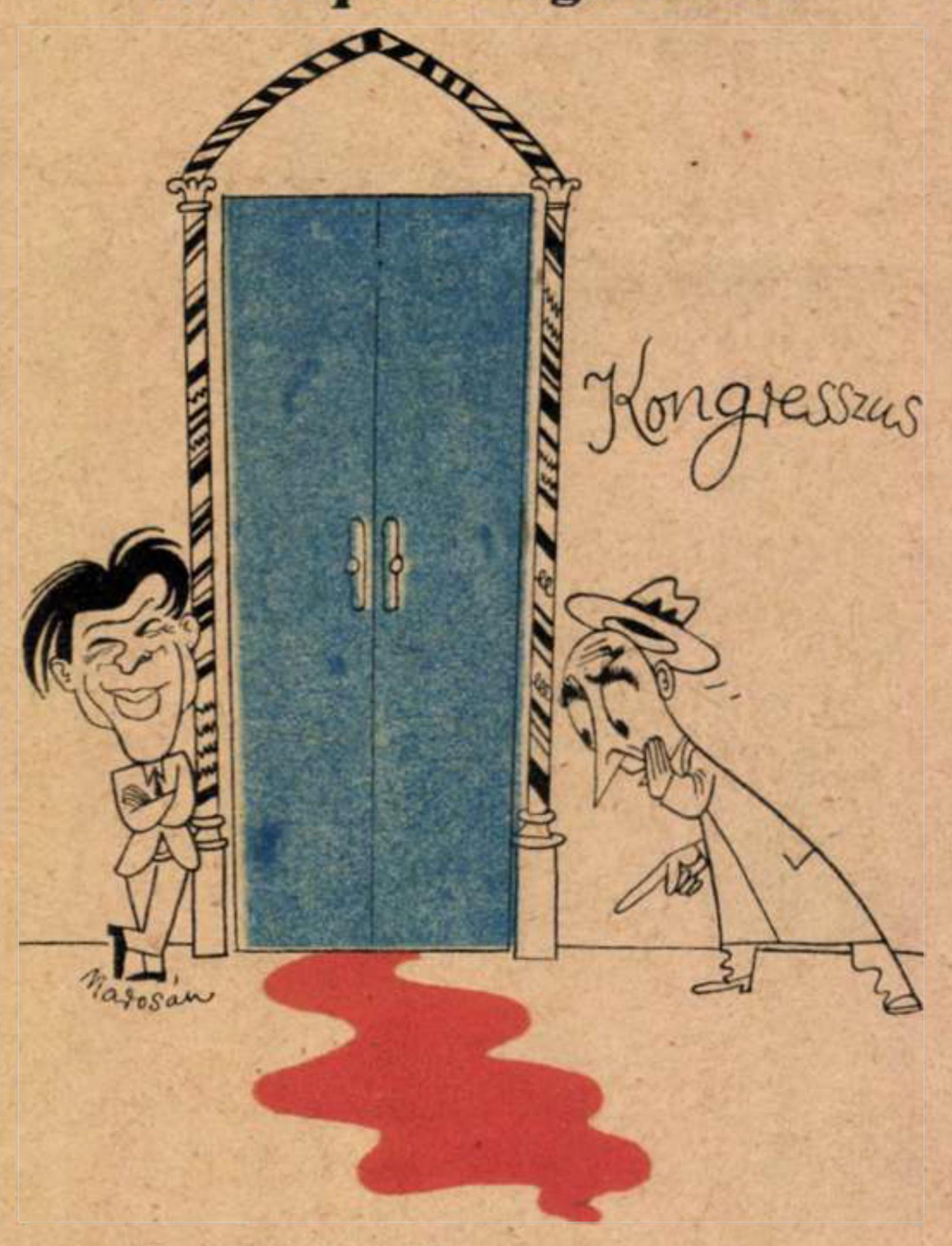
— *Azonnal adjon két fillért!*

Pupák fellélegezve adja oda a két fillért és csodálkozva megkérdezi:

— *Minek kell az uraknak pont két fillér?*

— *Mert feldobjuk és úgy sorsoljuk ki, hogy melyikünké legyen a ruhája és melyikünké a pénztárcája.*

A 36. pártkongresszus

— Mi az, itt vér folyik?
— Ne tessék azt úgy felfogni. Tanácskozás folyik a jobboldali szociáldemokraták kizárására.

Mi történt a Hutter és Lever gyárban?

— *Ügyész úr, ön gondatlansággal vádol bennünket.*

— *És önök mivel védekeznek?*

— *Hogy a robbanást a leggondosabban előkészítettük.*

Ludas Matyi
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó: ELEK LÁSZLÓ
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

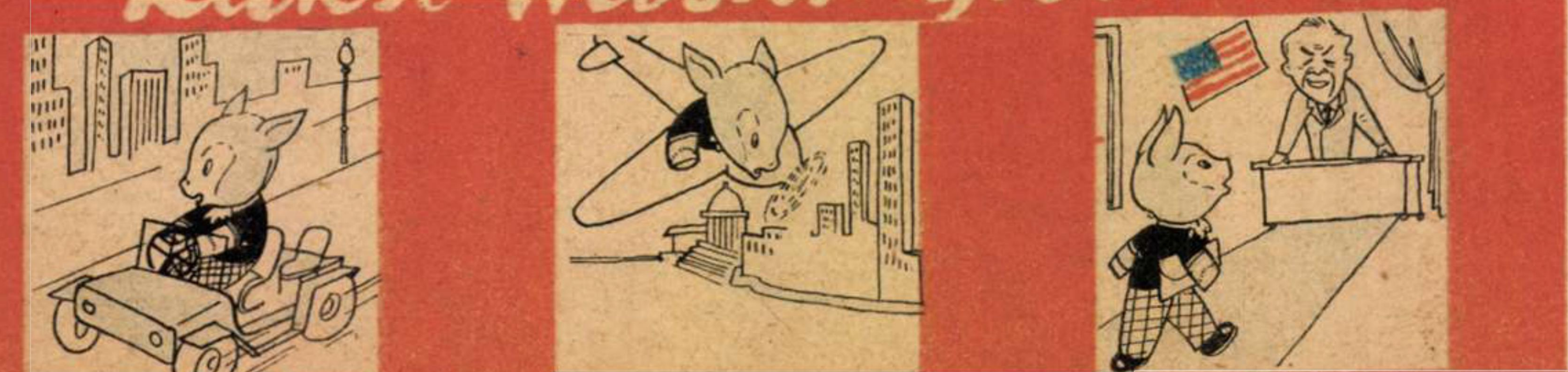
Sarokba állítjuk

Münnich Ferenc rendőraltábornagyot,

mert mindig éjjel rendezi a razziákat, amikor minden tisztességes ember alszik.

Kuksi Washingtonban

Beült Kuksi egy kis jeep-be
Mert nem jár ő kutyagolva,
S büszkén mondta önmagának:
„Mos elmék a Capitolba!"

Washingtonba repült Kuksi,
Lapunk külső munkatársa,
Hogy magát a roszuláló
USA-külügyekbe ártsa.

Tárt karokkal várta Marshall:
„Jöjjön csak be! Hurrá! Nyertem!
A nagy fülén látom Miszter,
Hogy ön hisz a Marshall-tervben..."